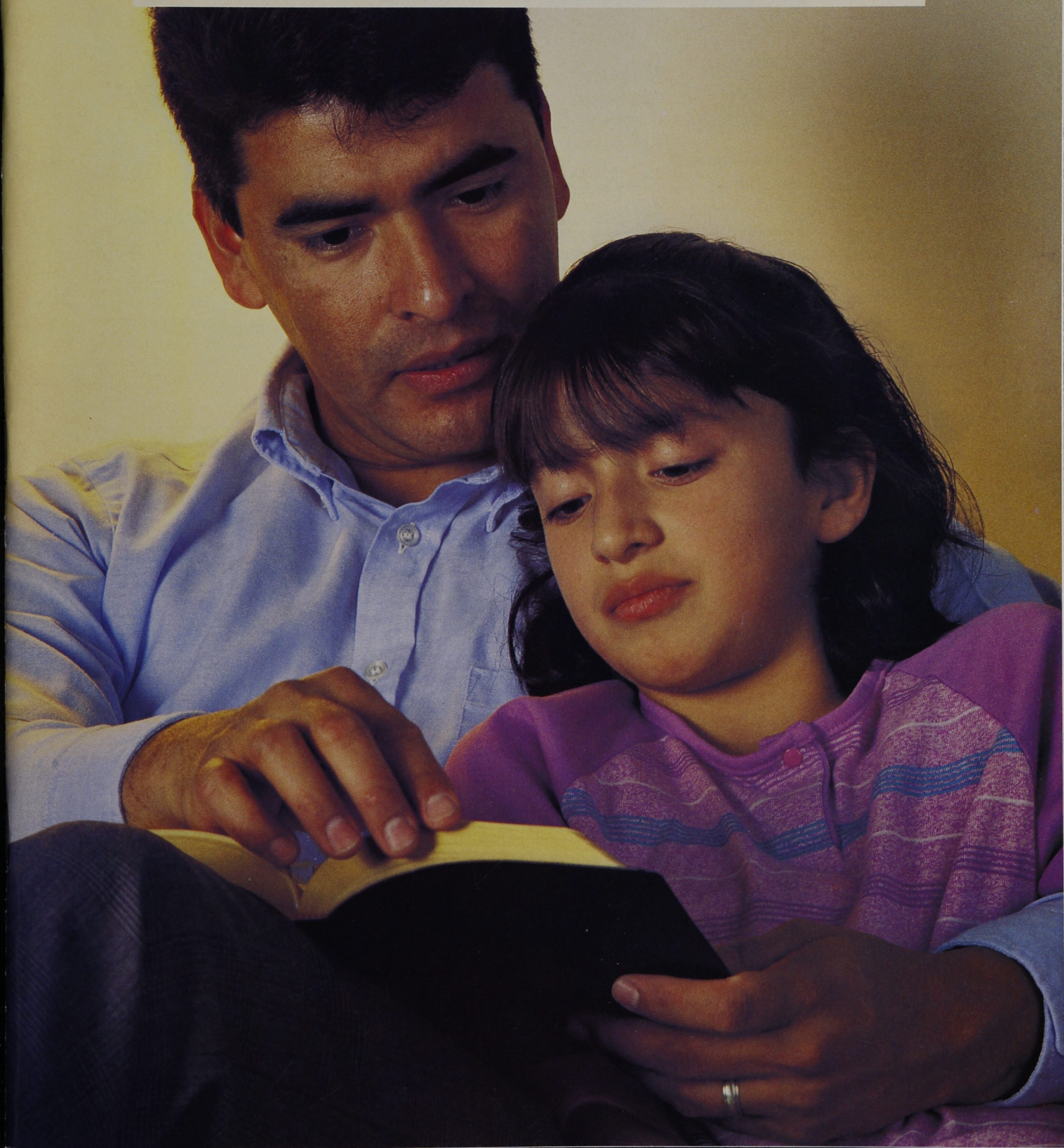
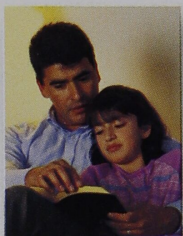

ÅRGÅNG 125 ▪ NUMMER 6 ▪ JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA ▪ JUNI 2001

LIAHONA

LIAHONA

PÅ OMSLAGET

Framsida: Fotoillustration Craig Dimond.
Baksida: Fotoillustration Jerry Garns.

LILLA STJÄRNANS OMSLAG

Foto av Julie D Averkamp. Se "Angela Miller från Council Bluffs, Iowa," sidan 2.

SE SIDAN 2

ARTIKLAR

- 2 BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET: VEM TROR DU ATT DU ÄR? — ETT BUDSKAP TILL DE UNGA PRESIDENT JAMES E FAUST
- 14 EN BENÄGENHET ATT ALLTID GÖRA GOTT ÄLDSTE SPENCER J CONDIE
- 25 BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP: HUR VI KAN ÖKA VÅR ANDLIGHET GENOM FASTA OCH BÖN
- 28 SISTA DAGARS HELIGA BERÄTTAR: "ETT VITNESBÖRD OCH EN FÖRSÄKRAN" EN BÄTTRE ÖVERBLICK HUGO IBAÑEZ
JAG UTFÖRDE EXPERIMENTET LYDIE ZEBO BAHIE
INTE RIKTIGT ENSAM KELLY A HARWARD
- 34 DEN LEVANDE PROFETENS ORD
- 36 ATT BLI VÅRA BARNS BÄSTA LÄRARE RONALD L KNIGHTON
- 48 HUR MAN ANVÄNDER LIAHONA JUNI 2001

UNGDOMSSIDORNA

- 8 EN PROFETIAS UPPFYLLELSE JUAN CARLOS GÓMEZ FLÓREZ
- 10 TIDIGT VARJE MORGON JANET THOMAS
- 22 FRÅGOR OCH SVAR: VARFÖR SKA JAG BRY MIG OM ATT BETALA TIONDE?
- 26 RAD PÅ RAD: STÖRRE UPPSKATTNING FÖR FRÄLSARENS OFFER
- 46 "KOM IHÅG VEM DU ÄR"

LILLA STJÄRNAN

- 2 NYA VÄNNER: ANGELA MILLER FRÅN COUNCIL BLUFFS I IOWA I USA JULIE D AWERKAMP
- 5 ROLIGA SIDAN: PACKA HANDKÄRRAN
- 6 SAMLINGSSTUNDEN: VÄLSIGNELSER KOMMER DÅ VI FÖLJER PROFETEN DIANE S NICHOLS
- 8 PROFETENS SEX RÅD
- 10 FIKTION: SKATTJAKT PÅ FAMILJENS HEMAFTON JENNIFER JENSEN
- 12 BERÄTTELSE UR NYA TESTAMENTET: JESUS UNDERVISAR OM BÖN; JAIROS DOTTER UPPVÄCKS FRÅN DE DÖDA

SE LILLA STJÄRNAN,
SIDAN 5

SE SIDAN 10

Juni 2001 • Årgång 125 • Nummer 6
LIAHONA 21986 180
Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet:
Gordon B Hinckley, Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum:
Boyd K Packer, L Tom Perry, David B Haight,
Neal A Maxwell, Russell M Nelson, Dallin H Oaks,
M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin, Richard G Scott,
Robert D Hales, Jeffrey R Holland, Henry B Eyring

Redaktör: Dennis B Neuenschwander
Rådgivande: L Lionel Kendrick, Yoshihiko Kikuchi,
John M Madsen

Studiekursavdelning:
Verkställande direktör: Ronald L Knighton
Redaktionschef: Richard M Romney
Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redaktion:
Chefredaktör: Marvin K Gardner
Assisterande chefredaktör: R Val Johnson
Redaktör: Roger Terry
Biträdande redaktör: Jenifer Greenwood
Redaktörssassistent: Susan Barrett
Tidskriftsassistent: Collette Nebeker Aune

Layoutavdelning:
Grafikansvarig: M M Kawasaki
Bildredaktör: Scott Van Kampen
Senior Designer: Sharni Cook
Designer: Thomas S Child, Randall J Pixton
Produktionschef: Jane Ann Peters
Produktion: Reginald J Christensen, Kari A Couch,
Denise Kirby, Kelli Pratt, Rolland F Sparks,
Claudia E Warner
Digital Prepress: Jeff Martin

Prenumerationsavdelning:
Prenumerationsansvarig: Kay W Briggs
Distributionschef: Kris T Christensen

Liahonas Sverigeredaktion:
Redaktör: Claes-Göran Edlund
Översättningstjänst
Box 17558
118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A
Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

Ansvarig utgivare för Kyrkonytt: Ulf Arne Girhammar
Redaktör: Birgitta Karlfeldt
Stora Hundens gata 618
136 64 Haninge
Tfn/Fax 08-745 07 26

Prenumeration eller ändring av adress sker genom
din enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg
Sweden Service Center, Ullandagatan 24, 412 80 Göteborg.
Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för
en helårsprenumeration är SEK 150,00 och betalas till
pg 260353-B. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona,
Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150-3223, USA; eller e-mail till
CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org

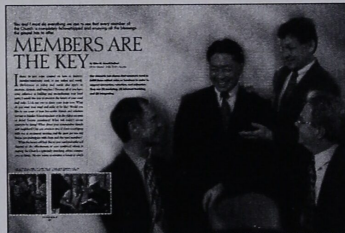
Liahona (en term i Mormons bok som betyder
"kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska,
amhariska, armeniska, bulgariska, cebuano, danska,
engelska, estniska, fiji, finska, franska, haitiska,
hiligaynon, holländska, ilocano, indonesiska, isländska,
italienska, japanska, kinesiska, kiribat, koreanska,
lettiska, litauiska, malagasy, marshalliska, mongoliska,
norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska,
samoanska, slovenska, spanska, svenska, tagalog,
tahitiska, thailändska, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska,
ungerska och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2001 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.
Tryckt i Förenata staterna.

For Readers in the United States and Canada:
June 2001 Vol. 125 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480)
Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscrip-
tion price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake
City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days'
notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be
included. Send USA and Canadian subscriptions and
queries to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may
be taken by phone. (Canada Poste Information: Publica-
tion Agreement #1604821)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

BREV TILL REDAKTIONEN

"MEDLEMMARNA UTGÖR NYCKELN"

Jag skulle vilja uttrycka min hjärtliga tacksamhet för Äldste M Russell Ballards underbara artikel "Medlemmarna utgör nyckeln", i septembernumret 2000 av *Liahona* (engelska). Det var en artikel som är väl behövd i varje församling och som kan vara ett kraftfullt redskap för att undervisa och hjälpa medlemmar att engagera sig i det härliga arbetet att dela med sig av evangeliet och ta hand om nya medlemmar. Jag planerar att använda mig av denna artikel i utbildningen av våra stavsmisionärer. Det är sant att medlemmarnas missionärsarbete är väsentligt för att bygga upp Herrens kyrka.

Ruben N Angeles,

Legazpi första församling,

Legazpi stav i Filippinerna

FÖRSTA PRESIDENTSKAPETS BUDSKAP GER

KRAFT

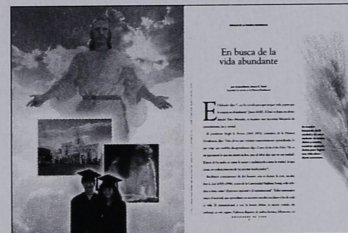
Liahona (spanska) är en välsignelse från vår himmelske Fader. Jag har varit medlem i kyrkan i tre år och jag har prenumererat på tidskriften i två års tid. Jag uppmanar kyrkans medlemmar att prenumerera och åtnjuta den andliga fest som tidskriften erbjuder.

Den är ett stort vittnesbörd för mig i livets dagliga kamp. Budskapen från första presidentskapet och andra artiklar ger mig ledning när jag utför mitt hemlärararbete och när jag vill förbereda effektiva tal.

Eduardo E Ortíz Picalúa,

El Bosque gren,

Sincelejo distrikt i Colombia

EN STOR GLÄDJE

Jag lärde mig först om kyrkan av mina grannar i Cartagena, Bolívar i Colombia. Jag fick visshet om hur underbar kyrkan är, och jag vet att detta är den sanna kyrkan. Jag bor nu i Bogotá, dit jag flyttade för att fullfölja min yrkesutbildning på polisakademien. Jag har varit här i sex månader, och jag har bara kunnat gå till kyrkan några få gånger eftersom jag sällan är ledig på helgerna. Men min pappa köpte ett nummer av *Liahona* (spanska) åt mig, och den gåvan gjorde mig mycket glad. Fastän mina föräldrar inte är medlemmar, vet de att kyrkan är mycket viktig för mig. Jag vet att min himmelske Fader är med mig och att han hör mina böner.

Andrea Del Pilar Rojas,

El Socorro gren,

Los Alpes distrikt i Cartagena, Colombia

HJÄLP FÖR NYA MEDLEMMAR

Jag har varit medlem i kyrkan en kort tid, och jag är den enda medlemmen i min familj. *Liahona* (spanska) har verkligen hjälpt mig med allt det jag vill lära mig. Jag bär alltid med mig tidskriften i väskan så att jag kan läsa den, och jag vet att människor som ser mig läsa också är intresserade av den. *Liahona* ger mig entusiasm för evangeliet.

Giuliana Aguero Pareja,

Zamácola församling,

Zamácola stav i Arequipa, Peru

talanger och förmågor, otrygga och faller för droger, alkohol och omoral, och deras liv blir förstört. I stället för att vara nöjda med den de är, blir de otillfredsställda och missnöjda. De mäter sitt egenvärde helt och hållet i sina talanger och prestationer i stället för att se den som de egentligen är inombords. Det är inte alltid så att du blir lyckligare eller tycker bättre om dig själv ju mer du åstadkommer.

Som söner och döttrar till Gud är det vår skyldighet att utveckla så många av våra gudagivna talanger som vi kan. Vi bör alla arbeta på att uppnå meningsfulla mål. Vi bör alla utveckla färdigheter och få en utbildning. Du kommer att vara lyckligare om du vet vem du är och trivs med dig själv.

Så vem tror du att du är? Den du *tror* dig vara och den du *egentligen* är kan vara två olika versioner av dig själv. I ett evigt perspektiv måste dessa två versioner förenas. Gud vet vem du är och vad du kan bli för han har känt dig från början när du var hans andebarn. Vem du blir kommer i hög grad att bero på om du följer rättfärdiga principer och utför goda gärningar.

Du frågar kanske: "Hur lär jag mig att tycka om mig själv?" Jag föreslår fem saker som kan vara till hjälp.

1. ÄNDRA PÅ DÅLIGT BETEENDE.

Vi behöver ändra på vårt dåliga beteende. Vi behöver omvända oss. Som Alma sade till sin son Corianton: "Ogudaktighet är aldrig lyckosalighet."² Det är svårt att tycka om sig själv om man gör saker som man vet är fel. De flesta av er har blivit lärda gott uppförande av era föräldrar och ungdomsledare. Ni kan också få vägledning av skrifterna och broschyren *Vägledning för de unga*.

I din strävan att ta reda på vem du är, bör du inte jämföra dig själv med förebilder eller kroppstyper som kan verka manliga eller eleganta men som egentligen inte är passande för dig som en son eller dotter till vår kärleksfulle himmelske Fader. En 17-årig flicka blev så besatt av sin figur att hon började att hoppa över måltider och utvecklade till slut en ätstörning. När hennes far insåg detta, insisterade han på att hon skulle

äta ett riktigt mål mat. Denna konfrontation hjälpte henne till slut att börja tänka klart, och hon skrev:

"I hela mitt liv har jag gjort saker för alla andra. Mina betyg, hur jag uppförde mig, utmärkelserna — allting för dem, ingenting för mig själv. Det här med maten, att gå ner i vikt hade blivit *min* sak. Det representerade mig och *mina* val, och nu försökte min pappa att ta ifrån mig det också!

Den natten, när jag låg i sängen och grät och kände mig fet, förstod jag att jag behövde hjälp. Jag förstod att jag sårade människor som jag älskade.

Efter att ha legat vaken hela natten, kom jag till den slutsatsen att det inte var min pappa som jag hatade. Jag hatade MIG SJÄLV! Jag insåg att jag inte hade kontroll över situationen. För första gången i mitt liv förstod jag att detta var *mitt* problem. Jag måste styra mitt liv — inte låta sjukdomen styra det.

Saker och ting förändrades inte över en natt. Faktum är att vägen till tillfrisknande var lång. Men långsamt, och med hjälp av mina vänner och min familj, började jag att tillfriskna. Nu, när jag nått min idealtvikt, har jag helt slutat väga mig. Jag följer inte heller modetidningarna längre — jag kanske inte är helt 'inne' men jag trivs som jag är!"³

Att trivas som vi är bidrar till vår lycka och vår identitetskänsla.

Då vi ändrar på vårt dåliga beteende och vänder oss till Herren, blir vi berättigade till den Helige Andens sällskap, som har en djupgående inverkan på vårt välbefinnande. Denna stora gåva kommer genom att vi lever rättfärdigt, håller Guds bud och tjänar andra. Parley P Pratt hade denna insikt om den Helige Andens gåva:

"Den upplivar alla intellektuella förmågor, utökar, förstorar, utvidgar och renar alla naturliga passioner och all tillgivenhet. . . . Den inspirerar till dygd, vänlighet, godhet, ömhet, saktmod och kärlek. . . . Den ger kraft åt alla människans fysiska och intellektuella förmågor."⁴

2. FÖRLÅT DIG SJÄLV OCH ANDRA.

Förlåtelsen är en viktig del av att lämna dåligt beteende bakom oss. Då vi gör de nödvändiga ändringarna, behöver vi förlåta oss själva. Men vi kan också behöva

förlåta andra som har färdats på fel stig tillsammans med oss. Förlåtelsen kommer att hjälpa oss att befria oss från det dåliga beteende som vi vill överge. Mormons bok lär oss hur vi kan veta att vi har vänt oss från ont till gott. Efter att kung Benjamin hade hållit sitt mästerliga tal om Kristus, ropade alla nephiterna enhälligt:

”Den Allsmäktige Herrens Ande . . . [har] gjort en mäktig förändring i oss, eller i våra hjärtan, så att vi icke mera hava någon benägenhet att göra ont, utan alltid gott. . . .

”Det är tron som vi haft på det som vår konung talat till oss, som har bragt oss till denna stora kunskap, varöver vi fröjda oss med så stor glädje.”⁵

När vi känner glädje och frid kommer vi att förstå vem vi är och handla därefter.

3. VINN SJÄLVFÖRTROENDE GENOM ATT GÖRA GODA VAL.

Ni börjar nu att göra viktiga val. Val har konsekvenser. I viss utsträckning kommer dessa val att påverka inte bara resten av ert liv, utan hela evigheten. Kom ihåg, mina unga vänner, att berömmelse och rikedomar inte nödvändigtvis betyder lycka. Det är så

mycket bättre att förtrösta på och trivas med sig själv. Hur väl ni kan göra detta beror på er förmåga att välja det rätta. Det är också viktigt att kunna prestera något inom något område.

Förra sommaren hölls de olympiska spelen i Sydney, Australien. Särskilda regler och begränsningar hörde ihop med de olika olympiska grenarna: löpare och simmare måste hålla sig inom sina banor, kulstötaren måste stanna kvar i den cirkel som är markerad på planen, brottare måste stanna kvar på sin matta — annars skulle de tävlande diskvalificeras. Dessutom var det förbjudet att använda prestationsförhöjande preparat.

En ung man från Denver, Colorado, som vann en olympisk silvermedalj, belönades senare med guld eftersom gulddaljören i hans gren blev diskvalificerad för att ha använt ett förbjudet preparat. Då han tog emot medaljen, sade han om sin olyckliga motståndares förlust av medaljen:

”Jag tycker synd om honom. Men vi har alla ett val. . . . Han gjorde sitt val, och jag gjorde mitt val. . . .

Jag tror att Gud vakade över mig. Jag tror att han vakar över var och en av oss. Jag har lärt mig så många läxor av hur detta har gått till. Jag upplevde nederlagets plåga innan jag fick uppleva segerns glädje. Det har gjort mig till en så mycket starkare person, mentalt och andligt.”⁶

Vi växer och utvecklas genom att göra goda val. Vårt självförtroende växer då vi beslutar oss för att be dagligen, gå på sakramentsmötena, hålla visdomsordet, lyda våra föräldrar och prästadömsledare, läsa skrifterna och kontrollera våra kroppsliga begär.

När vi vänder oss till Herren, blir vi berättigade till den Helige Andens sällskap, som har en djupgående inverkan på vårt välbefinnande.

4. TJÄNA ANDRA.

Om vi verkligen vill tycka bättre om oss själva bör vi göra vänliga handlingar. Vänlighet formar vår karaktär och gör oss mer lika vår Fader i himlen. Frälsaren lärde oss: "Du skall älska din nästa som dig själv."⁷ När vi visar andra kärlek, förstår vi i vår tur bättre Frälsarens kärlek till var och en av oss och att vi är barn till en kärleksfull himmelsk Fader. Vi bör då och då söka efter tillfällen att vara till hjälp i samhället. Det är så som en framstående psykiater en gång skrev: "Vi känner glädje när vi engagerar oss i andra människor, och andra engagerar sig i oss, men vi känner smärta när vi är oengagerade och ensamma. Engagemang är, i vilket samhälle som helst, stigen som leder till en godtagbar identitet."⁸ Att hjälpa fattiga, sjuka, gamla och andra som behöver särskild hjälp kan ge oss stor tillfredsställelse. Se dig omkring, det finns mängder av möjligheter.

5. VÄLJ GLÄDJE.

Människans mest grundläggande sökande är efter lycka. Vi väljer alla vår egen lycka. Som president Harold B Lee (1899–1973) en gång sade: "Lycka beror inte på vad som händer runt omkring dig, utan på vad som händer inom dig. Den mäts genom den anda med vilken du möter problemen i livet."⁹ Det kommer ofta att vara nödvändigt för oss alla att välja mellan att ha roligt och att leva ett bra liv.

Var och en av oss är född med naturliga "lyckohor-

Om vi verkligen vill tycka bättre om oss själva, bör vi göra vänliga handlingar. Vänlighet formar vår karaktär och gör oss mer lika vår Fader i himlen.

moner". När de stimuleras, utsöndrar de starka kemiska ämnen i våra kroppar. Det finns många sorter. Några kallas för endorfiner. Dessa hjälper oss i allmänhet att må bättre när vi känner smärta eller sorg. Medicinsk vetenskap har länge

vetat att vår mentala inställning och vårt mentala välbefinnande påverkar vår fysiska hälsa. På en skylt på ett stort sjukhus står det: "Skratt är den bästa medicinen." Att le är bra för själen.

När vi ler kommer ett sken över våra ansikten som sprider sig till andra. Att vara vänlig mot våra grannar, mot människor i skolan, i kyrkan eller på jobbet är ett mycket bra sätt att visa Herren att vi vill hålla det förbundet som vi slöt då vi döptes, "att bära varandras bördor, på det de må vara lätta".¹⁰ Jag rekommenderar vänlighet, för så många människor är blyga eller ensamma och behöver ett vänligt ord eller leende. När vi lyfter andra utvidgas vårt inre. Det är också så som Mästaren gör.¹¹ Liksom Anna i *Kungen och jag*, finner jag att jag kan bli på bättre humör när jag visslar "en glad melodi" eller sjunger (speciellt när jag är ensam!).

För många år sedan berättade min far för oss om en promenad genom skogen som han hade gått på tillsammans med en gammal vän, domare Bringham. Domaren sjöng så högt efter vägen att han skrämde bort alla vilda djur. Men min far sade att han njöt så mycket av domarens sång att det inte gjorde honom något att han inte fick se några djur eller fåglar. Så när vi skrattar, ler, sjunger, visslar eller motionerar, tycks vi må bättre. Antingen glömmet vi bort våra bekymmer eller så ser vi dem i ett bättre perspektiv. När vi försöker hjälpa andra, stimuleras våra lyckohormoner och vi finner vårt rätta jag.

Jag kommer ihåg en undersökning som gjordes för några år sedan för att ta reda på vilken påverkan det är som hjälper ungdomar att fortsätta följa den raka och smala vägen. Naturligtvis fanns det många sorters viktig påverkan. All påverkan var viktig. Den omfattade inflytandet från föräldrar, prästadömsrådgivande, Unga kvinnors rådgivande, scoutledare och umgänget med jämnåriga. Men jag förvånades över att se en gyllene tråd av särskilt stor betydelse löpa igenom studien. Det var tron på att var och en av oss en dag kommer att svara för våra handlingar inför Herren. Många trodde på att "väktaren vid porten är Israels Helige, och han håller icke någon tjänare där. Det finns ingen annan väg än genom porten, ej heller låter han någon bedraga sig, ty Herren Gud är hans namn."¹² De som hade ett evigt perspektiv hade mer andlig styrka och beslutsamhet. Att känna ett personligt ansvar inför Herren för våra gärningar och för det som vi fått att förvalta, och att påverkas av det, ger oss ett djupgående andligt skydd.

Ralph Waldo Emerson gav oss en måttstock med vilken vi kan mäta vår personliga framgång. Han skrev:

Vad är framgång?

Att skratta ofta och mycket.

Att vinna intelligenta människors respekt och barnens tillgivenhet.

Att förtjäna ärliga kritikens uppskattning och uthärda falska vänners svek.

Att uppskatta skönhet.

Att se det bästa hos andra.

Att lämna världen lite bättre, genom ett friskt barn, ett trädgårdsställe eller ett löst socialt problem.

Att veta att ett enda liv har andats lättare för att du har levat.

Det är att ha haft framgång.

Så vem tror du att du är? Profeten Joseph Smith sade: "Om människorna icke förstå Guds karaktär, förstå de icke sig själva."¹³ Att veta vilka ni är — vilka ni verkligen är —

är nära knutet till att känna Gud, för ni är hans barn. Att följa dessa enkla förslag som jag har gett er, kommer att hjälpa er att lära känna Gud och därmed er själva. Jag tror på er, att ni kommer att vara lydiga och tappra och att ni kommer att få Herrens välsignelser i er strävan att hitta er identitet som hans utvalda söner och döttrar. □

SLUTNOTER

1. Citerat i Sarah Jane Weaver, "Developing a Healthy Self-Regard", *Church News*, 10 februari 1996, s 2.

2. Alma 41:10.

3. Gabriella Tortes, "Gabby, You're Sooo Skinny", i *Chicken Soup for the Teenage Soul: 101 Stories of Life, Love and Learning*, sammanställd av Jack Canfield, Mark Victor Hansen, Kimberley Kirberger (1997), s 234-235; markeringar i originalet.

4. *Key to the Science of Theology*, 9:e utgåvan (1965), s 101.

5. Mosiah 5:2, 4.

6. Brandon Slay, citerad i "U.S. Wrestler Savors Gold, Even Though It Came Late", *Deseret News*, 24 oktober 2000, D3.

7. Matteus 22:39.

8. Citerat i *The Teachings of Harold B. Lee*, utgiven av Clyde J Williams (1996), s 477.

9. "A Sure Trumpet Sound: Quotations from President Lee", *Ensign*, februari 1974, s 78.

10. Mosiah 18:8.

11. Se Lukas 6:31.

12. Andra Nephi 9:41.

13. Profeten Joseph Smiths lärdomar, s 296.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

1. I ett evigt perspektiv måste den som vi tror oss vara och den vi verkligen är bli densamma.

2. Det följande kan hjälpa oss lära oss tycka om den vi är:

- Ändra på dåligt beteende. Det är svårt att tycka om sig själv när man gör saker som man vet är fel.

- Förlåt dig själv och andra. Denna förlåtelse hjälper oss att befria oss från det dåliga beteende som vi vill överge.

- Vinn självförtroende genom att göra goda val. Vi trivs bättre med oss själva när vi väljer det som är rätt.

- Tjåna andra. Att hjälpa andra kan ge oss stor tillfredsställelse.

- Välj glädje. När vi skrattar, ler, sjunger, visslar eller motionerar, mår vi bättre.

3. Att veta vem vi verkligen är har nära samband med att känna Gud, för vi är hans barn.

EN PROFETIAS UPPFYLLELSE

Juan Carlos Gómez Flórez

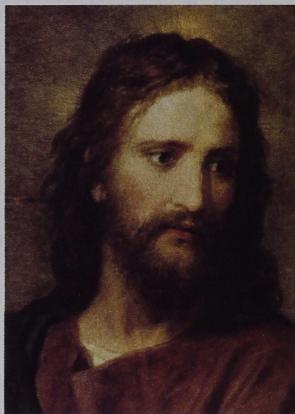
Vid 15 års ålder kom jag till insikt om att några av de religiösa traditioner som mina föräldrar hade lärt mig inte stämde överens med det som jag läste i Bibeln. Jag insåg också att jag måste sluta med sådana aktiviteter som slösade bort min tid — och min ungdom. Jag bestämde mig för att inte göra vissa saker bara för att andra gjorde det.

Jag kom fram till att jag behövde leta efter Herrens sanna kyrka. Som tur var bjöd min mammas arbetskamrat en söndag in oss till ett möte i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag var nervös, men när jag kom fram till byggnaden, kändes det annorlunda. Stämningen var vördnadsfull, och jag kände en anda av frid i mitt hjärta. Jag lärde mig be den dagen i kyrkan.

Följande vecka började min mor och jag ta emot undervisning från två kvinnliga missionärer, och en månad senare döptes vi. Trots att jag inte visste allt om kyrkans lära innan jag döptes, utövade jag tillräckligt mycket tro för att veta att kyrkan var sann och för att få ett vittnesbörd genom Anden.

Jag vet att jag inte skulle ha kunnat fortsätta att vara en trofast medlem i kyrkan utan de andra medlemmarna och ledarna som erbjöd mig sin gemenskap och vänskap och vakade över mig i svåra stunder. Jag vet inte vad det hade blivit av mig om jag inte hade funnit sanningen och dessa underbara människor i min ungdom. Deras exempel stärkte mig och hjälpte mig att klara mig igenom de svåra tider som låg framför mig.

Jag läste femte terminen på min utbildning till system-ingenjör när jag fyllde 19. Mina föräldrar talade

om för mig att om jag åkte på mission skulle de inte bidra ekonomiskt till min skolgång när jag kom hem igen.

Under den svåra tiden då jag skulle fatta mitt beslut, gav mig stavs-presidenten ett skriftställe som jag aldrig kommer att glömma: "Den som inte tar sitt kors och följer efter mig är inte värd att tillhöra mig" (Matteus 10:38). En annan vers rörde också mitt hjärta och hjälpte mig att göra

mitt val: "Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv" (Matteus 19:29). Jag bestämde mig för att göra Guds vilja och tjäna honom på heltid under två år.

Min mission var inte bara mitt livs mest berikande upplevelse — den var en befallning från min himmelske Fader. Trots de svårigheter som alltid tycks uppstå, vet jag att när Herren ger oss en befallning, så bereder han en utväg (se 1 Nephi 3:7).

Jag verkade i Colombiamissionen Cali. Att få undervisa i mitt hemland, mina förfäders och släktingars land, var inte bara en av de största välsignelserna under min mission, det gjorde också att jag — på mitt eget lilla sätt — kunde bidra till uppfyllelsen av profetian: "Ty se, Herren förlänar alla folk att bliva undervisade av dem från deras eget land och språk om hans ord, ja, med visdom om allt det han anser nödvändigt att de skola veta. Fördenskull se vi, att Herren ger råd i visdom enligt det som är rättvist och sant" (Alma 29:8). Jag är så tacksam för att ha lyssnat till och delat med mig av hans visa råd. □

Juan Carlos Gómez Flórez är medlem i La Campiña församling, Suba stav i Bogotá, Colombia.

FOTO JARNE THOMAS. UJOMI DA ANNA FANGELIS; FOTO AV SKRIFTEINA, JOHN LUKA

”Den som söker mig bittida skall finna mig och skall icke bliva glömd” (L&F 88:83).

Tidigt varje morgon

Janet Thomas

Seminarieeleverna i Phoenix Parks församling i Dublins stav på Irland var lite oroliga. Deras stavs-president och deras biskop hade presenterat ett nytt förslag för dem. Skulle de vilja vara den första seminarielassen i hela Irland som försöker träffas varje dag — *tidigt* varje morgon?

Elaine O'Farrell, 15 år, minns sin första reaktion: ”Jag trodde att om vi träffades varenda dag, skulle vi gå varandra på nerverna.” Och det fanns ett annat märkbart problem. Pamela Fagan, 15 år, förklarar: ”Det fanns inte en chans att de skulle få mig ur sängen så tidigt på morgonen.” Farris Bukhatwa, 17 år, och Louise Byrne, 17 år, bodde längst bort. Det skulle inte bli lätt.

Men alla var inte oroliga. Jenna Gallagher, 15 år, tyckte att det var en spännande idé. ”Jag hade hört att man hade morgonseminarium i andra länder”, säger hon. ”Jag hade alltid drömt om att få läsa seminariet på det sättet. Jag var riktigt glad över att vi skulle få göra det. Jag visste att om jag gjorde en uppoffring så skulle Herren välsigna mig.”

Sedan började allting ordna sig. Farris fick möjlighet att använda familjens bil på morgnarna och hämta Louise. Pamela gick med på att stiga upp extra tidigt så att hon kunde åka med sin bror, Derek. Elaine ändrade

inställning och sade att hon tyckte om att träffa dem varje morgon. Jenna var glad bara över att få vara med i seminariet. Brett Crowther, 18 år, och hans bror Brandt, 16 år, missionspresidentens söner, gladdes sig mycket över att få vara tillsammans med andra ungdomar i kyrkan varje dag. Och bäst av allt var att deras lärare Rosemary Richmond var fantastisk.

KAN SVAREN

Alla elever i Irland måste läsa religion i skolan. Fastän dessa sista dagars heliga går till morgonseminariet, så slipper de inte undan religionsundervisningen i skolan. Men deras studier i skrifterna har lönat sig. Louise förklarar: ”Franciskanska munkar besökte vår skola. När de ställde frågor brukade de peka på mig och lägga fingret över läpparna som för att säga: 'Sch . . . svara inte på frågorna.' De visste att jag kunde svara på dem.”

Elaine berättar något liknande från sin religionsundervisning. ”Om min lärare frågade vad ett ord betydde, som till exempel *förbund*, kunde jag svara”, säger hon. ”Han visste att jag kunde svaret vad han än frågade.”

Derek Fagan, 17 år, har utmärkt sig både i skolan och i seminariet, och det säger han beror på en upplevelse som han hade precis innan han tog emot sin patriarkaliska

välsignelse: "Vi hade talat om patriarkaliska välsignelser i seminariet. Jag bad och frågade om jag skulle ordna så att jag fick min. Vår stav hade inte någon patriark just då, men tre dagar senare kallades vår nya patriark. Jag kände att det var svaret på min bön. Det var då jag själv kom fram till att kyrkan var sann och att jag skulle anstränga mig ännu mer för att göra bra ifrån mig och välja det rätta. Min

Derek Fagan: "Vi hade talat om patriarkaliska välsignelser i seminariet. Jag bad och frågade om jag skulle ordna så att jag fick min. Vår stav hade inte någon patriark just då, men tre dagar senare kallades vår nya patriark. Jag kände att det var svaret på min bön."

Farris Bukhatwa: "Jag fick ett vittnesbörd om bönen och om tiondet. Det hände att jag bad om någonting som jag verkligen måste få veta — och så fick jag svaret under seminariet."

patriarkaliska välsignelse var fantastisk. Jag bär den med mig överallt. Sedan morgonseminariet startade har allting blivit klarare. Jag lär mig mycket snabbt nu också i skolan."

Derek blev den första seminarieeleven i Irland som memoriserade alla nyckelskriftställen. Som en extra utmaning lärde han sig utantill berättelsen om den första synen, som den står skriven i Joseph Smiths skrifter.

OMVÄNDER SIG

Brandt Crowther kommer ihåg en upplevelse som han hade några månader efter det att hans familj anlät till Irland: "Jag hade bett nästan varje kväll i hela mitt liv, men en kväll bad jag uppriktigt och frågade Herren vad han ville att jag skulle göra här på Irland. Jag behövde veta i mitt hjärta att kyrkan är sann. Jag fann att Gud verkligen lever och att han älskar mig. Jag förstod vad han ville att jag skulle göra. Sedan dess har jag varit glad över att vara här. Jag har älskat det. Jag känner mig närmare Frälsaren nu."

Brandt nämner något som Herren talade om för honom att han behövde göra: "Jag behövde läsa skrifterna varje dag, be varje kväll och hålla buden. Den kvällen var Anden med mig. Jag ville inte gå och lägga mig."

Seminariektionerna hjälpte ofta Farris att få svar på sina böner: "Jag fick ett vittnesbörd om bönen och om tiondet. Det hände att jag bad om någonting som jag verkligen måste få veta — och så fick jag svaret under seminariet. Jag kunde förstå saker

och ting bättre. Hur det känns när Anden ger oss svar? Man känner sig lugn och förstår saker och ting. Man är inte nervös. Man vet att det är sant. Man känner det i hjärtat."

HAR ROLIGT PÅ LÖRDAGSKVÄLLARNA

Eleverna i den här seminarieklassen tycker om att vara tillsammans. Och nu räcker det inte med varje morgon under veckorna. De träffas också varje lördagskväll.

Alltsammans började när Louises mamma berättade för Brett att Louises kompisar alltid brukar be henne att följa med dem till puben på lördagarna, men att hon aldrig går dit. "Vi bestämde oss för att samla hela klassen och gå ut och ha kul," säger Brett. "Vi har träffats varenda lördagskväll. Det är jättekul."

Vad gör de då? Första veckan gick de på bio, men det blev snart för dyrt. Då började de gå hem till varandra för att spela spel, titta på video eller bara prata och prata och prata. Elaine förklarar: "Förut hade vi ingenting att prata om. Nu finns det inte nog med tid att prata om allt."

Att ha något annat att göra på lördagskvällar har stärkt Louises beslutsamhet att förbli stark i kyrkan. "Det ger mig en anledning att inte gå ut med mina vänner från jobbet varenda helg," förklarar hon. "Jag brukade följa med dem någon gång ibland. Jag gjorde ingenting som jag inte borde göra, men bara detta att vara där kändes inte bra. Till slut tröttar det ut ens ande. Jag blev så trött på att behöva försvara

Pamela Fagan:

"Lördagskvällarna [med seminarieklassen] är roliga. Mina andra vänner har helt andra normer än jag. Jag mår mycket bättre av att gå på seminariets aktiviteter."

mig. Men när jag går ut med seminarieklassen, kan jag bara vara mig själv. Jag känner mig accepterad."

"Lördagskvällarna är framför allt roliga", säger Pamela. "Mina andra vänner har helt andra normer än jag. Jag mår mycket bättre av att gå på seminariets aktiviteter. Vi har väldigt roligt."

Derek tillägger: "Morgonseminariet och våra aktiviteter på lördagskvällarna har fört oss närmare varandra, och vi har blivit bättre vänner. Jag har kommit mycket närmare alla i klassen, också Pamela, min syster. Jag skulle inte ens komma på tanken att gå ut och dricka och bryta mot visdomsordet.

HAR BESTÄMT SIG

Mest av allt har det här seminarieåret lärt dessa elever vad som

menas med tro. Deras lärare Rosemary Richmond hjälper dem att lära sig från kyrkans historia om de tidiga profeternas och medlemmarnas tro. Hennes man Brendan lider av en mycket ovanlig och nedbrytande lungsjukdom och sitter i rullstol. Trots att hon ständigt är bekymrad över sin makes vård och hälsa, är hon ivrig att förbereda lektioner och att få ta emot seminarieeleverna varje morgon.

"Medlemmarna här är mycket trofasta, särskilt Rosemary, med alla de prövningar som hon har gått igenom," säger Louise. "Det får en att inse hur lyckligt lottad man är. I seminariet läser vi om profeten Joseph Smith och pionjärerna. Joseph Smith är en stor man. Jag älskar honom. Det vittnesbörd han hade sviktade aldrig. Kan du föreställa dig

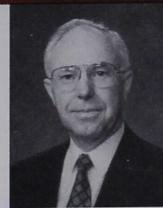
att leva på den tiden? Pionjärerna måste vandra tvärs över halva Nordamerika bara för att få utöva sin tro. Jag vill ha den sortens tro, för jag älskar kyrkan."

Louise håller på att utveckla den sortens tro. Varje dag står hon för det hon tror på. Och med sin lilla grupp tappra seminarievänner, behöver hon inte stå ensam. Det behöver ingen av dem. De har hittat ett sätt att stärka varandra. Och det har haft avgörande betydelse □ .

EN BENÄGENHET ATT

ALLTID GÖRA GOTT

Äldste Spencer J Condie
i de sjuttios kvorum

Kanske är benägenheten att inte mera göra något ont det bästa beviset på sann omvändelse.

För mer än 2 000 år sedan samlades en stor skara medlemmar i kyrkan runt templet i Zarahemlas land för att lyssna till en av de största predikningar som någonsin nedteknats i helig skrift. Kung Benjamin påminde flera gånger sina åhörare om att han talade ord som getts honom av en Guds ängel (se Mosiah 3:2; 4:1; 4:11; 5:5).

Efter att ha lyssnat till kung Benjamin's inspirerande tal, ropade församlingen enhälligt, "O, varkunna dig och tillämpa Kristi försonande blod på det vi må få förlåtelse för våra synder." Till svar på deras vädjan, "kom Herrens Ande över dem, och de blevo fyllda med glädje" (Mosiah

När kung Benjamin hade avslutat sitt inspirerade tal, trodde folket på alla hans ord, och de erfor en mäktig förvandling i sina hjärtan och hade "icke mera någon benägenhet att göra ont, utan alltid gott".

4:2–3). Denna känsla av glädje är ett av kännetecknen på att vara förlåten sina synder, för, som Alma förklarade, ogudaktighet är aldrig lycksalighet (se Alma 41:10).

Då Zarahemlas folk erkände Guds godhet, fick de också uppleva "samvetsfrid" och att "fyllas med Guds kärlek", ytterligare två tecken på att de hade blivit förlåtna (se Mosiah 4:3, 12). De fick också lära sig andra tecken på förlåtelse: De skulle "icke hava någon lust att skada varandra" (Mosiah 4:13), inte heller skulle de tillåta sina barn att "överträda Guds lagar och strida och kiva med varandra" (Mosiah 4:14). Ett annat tecken på att de fått syndernas förlåtelse var deras benägenhet att hjälpa dem som stod i behov av hjälp och deras önskan att dela det de hade med varandra (se Mosiah 4:21).

När kung Benjamin hade avslutat sitt inspirerade tal, trodde folket på allt han sagt, och de upplevde en mäktig förvandling i sina hjärtan och hade inte längre "någon benägenhet att göra ont, utan alltid gott" (Mosiah 5:2). Av alla tecken på sann omvändelse och syndernas förlåtelse

Saligprisningarna uppmuntrar oss att utveckla vår benägenhet till ödmjukhet, barmhärtighet, renhet i hjärtat och många andra gudomliga attribut.

är kanske detta det viktigaste: *Benägenheten att inte längre göra något ont, utan alltid gott.*

MOSELAGEN OCH DEN HÖGRE LAGEN

Om vi inriktar oss på benägenheten kan vi se en viktig skillnad mellan Moselagen och den högre lag som Frälsaren introducerade i Bergspredikan. Medan de tio budorden förbjuder vissa handlingar, såsom mord, äktenskapsbrott och hädelse, så förbjuder den högre lagen även de böjelser som föregår dessa onda beteenden — vrede, lustfyllda tankar och alla former av svärande (se Matt 5:21–37; 3 Nephi 12:21–37). Saligprisningarna uppmuntrar oss att utveckla vår benägenhet till ödmjukhet, barmhärtighet, renhet i hjärtat och många andra gudomliga attribut (se Matt 5:3–12; 3 Nephi 12:3–12). När vi har en benägenhet

att alltid göra gott, blir det naturligt för oss att avhålla oss från allt slags ont (se 1 Thess 5:22) och att inte ”se på synd utom med avsky” (Alma 13:12).

Kung Benjamin varnade sitt folk: ”Och slutligen kan jag ej uppräknat allt det, varmed man kan begå synd . . . Men så mycket kan jag säga eder, att om I icke given akt på eder själva och edra *tankar, ord och gärningar* samt iakttagen Guds bud och förbliven i tron på det som I haven hört angående vår Herres tillkomme ända till edert livs slut, så måsten I förgås.” Han uppmanade sedan kärleksfullt de heliga: ”Minnes detta, och gå ej förlorad” (Mosiah 4:29–30; kursivering tillagd; se Alma 12:14).

FÖRFINA VÅR NATUR

Många människors benägenheter återspeglar de kulturella traditioner som de lagt sig till med under sin uppväxt. Den utbredda alkoholförbrukningen, oanständigheten i klädsel och uppförande, och samboförhållanden är bara några kulturella traditioner som är främmande för evangeliets anda. Det är på så sätt som ”den onde kommer och borttager sanningen och ljuset från människobarnen förmedelst olydnad och fädernas traditioner” (L&F 93:39).

Dessa traditioner verkar vara naturliga eftersom de flesta människor i samhället har lagt sig till med

sådana beteenden, men Guds bud är baserade på uppenbarad sanning, inte populära åsikter. Därför varnade kung Benjamin sitt folk för att ”den naturliga människan är fiende till Gud”, och han uppmanade dem att avkläda sig den naturliga människan, eller med andra ord, förkasta oheliga traditioner och att genomgå en mäktig förvandling i deras läggning genom att ge efter ”för den Helige Andens maning” (Mosiah 3:19).

Det händer att medlemmar blir så fästa vid vissa traditioner inom kyrkan att en förändring i en policy eller ett förfaringsätt blir en prövning av deras tro. De tror på fortsatt uppenbarelse så länge som det inte medför några förändringar. Profeten Joseph Smith utropade en gång då han beskrev våra dagars heliga: ”Jag har under åtskilliga år försökt att bereda de heligas sinne på att mottaga det som hör Gud till, men vi se ofta att några av dem . . . gå i stycken liksom glas, så snart något kommer, som står i motsättning till deras traditioner” (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 286).

VÅR NATUR UTVECKLAS UR VÅRA ÖNSKNINGAR

Vår benägenhet att göra gott eller ont bottnar ofta i våra önsknings. Då Alma undervisade de vilsna zoramiterna i hur de skulle få kunskap om sanningen, uppmanade han dem att ”utöva en smula tro”, och om de

inte kunde göra mera än önska att tro, så skulle de låta denna önskan verka i dem" (se Alma 32:27). Det som börjar som en flyktig önskan, kommer, om den utvecklas och eftersträvas tillräckligt länge, att bli till en vana i tankar och handlingar. Äldste Joseph Fielding Smith (1876–1972), då medlem av de tolv apostlarnas kворum, sade: "Det är precis lika lätt att forma goda vanor som det är att forma onda" (*The Way to Perfection*, 10:e uppl [1953], s 150). Äldste James E Talmage (1862–1933) i de tolv apostlarnas kворum lärde: "En i grunden sanningsenlig människa kan icke ljuga överlagt; intet yttre tvång hindrar henne dock från att ljuga, men inom henne finns en återhållsamhet, som har sin grund i hennes umgänge med sanningens ande" (*Jesus Kristus*, s 131).

Alma förklarade i skarpa ordalag för sin son Corianton de eviga följderna av våra begär och böjelser, och lärde att "på den yttersta dagen erhåller han efter sina gärningar. Om han har haft lust att göra ont och inte omvänt sig medan han levde, skall ont tilldelas honom i överensstämmelse med Guds återställelseplan" (Alma 42:27–28).

En person som försummar att betala ett ärligt tionde kan komma att utveckla en läggning som liknar den som en bankrånare har: Den stora skillnaden är offren och metoderna. Herren själv ställer frågan:

"Menar ni då att en människa får röva från Gud? Ty ni rövar ju från mig. Åter frågar ni: 'På vad sätt har vi rövat från dig?' Jo, i fråga om tionden och offergåvan" (Malaki 3:8).

Personer som handlar i orättfärdig vrede gentemot sin nästa kan komma att utveckla en läggning lik den hos en diktator som behandlar andra med grymhet.

Människor med Internet- eller TV-beroende, som provsmakar Satans uppdukade pornografiska smörgåsbord, får samma böjelser som den person som i verkligheten begår omoraliska gärningar; skillnaden mellan deras läggningar är mycket liten.

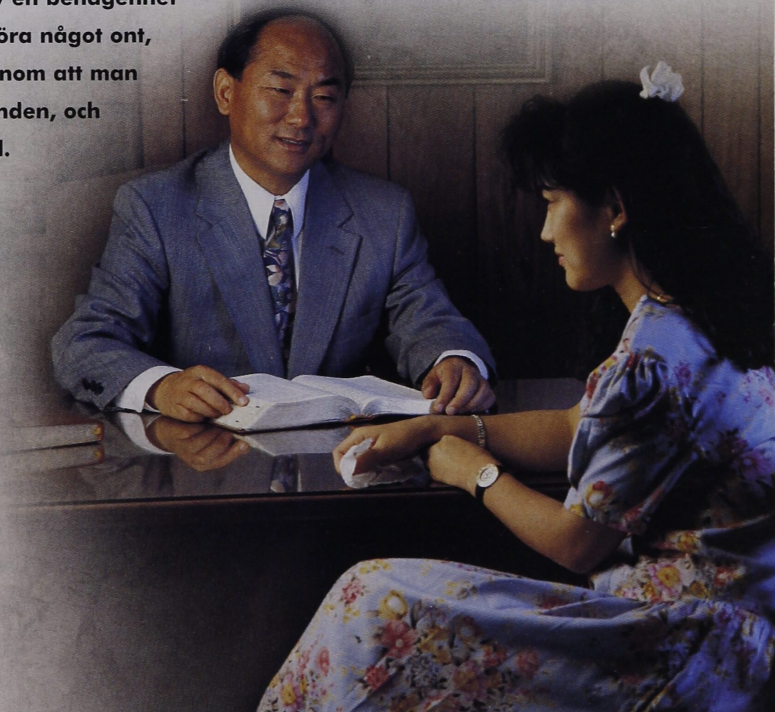
Jakob beskrev denna process steg för steg: "Blir någon frestad, är det

Bekännelsen måste följas av utvecklandet av en benägenhet att inte mera göra något ont, som bevisas genom att man helt överger synden, och detta kräver tid.

alltid av sitt eget begär som han lockas och snärjs. Och när så begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullväxt föder den död" (Jakob 1:14–15). Våra böjelser visar sig ofta i vårt beteende, och därför ger Jakob oss uppmaningen: "Visa mig din tro utan gärningar, så skall jag med mina gärningar visa dig min tro" (Jakob 2:18).

DET TAR TID ATT UTVECKLA EN LÄGGNING

Det händer att blivande missionärer eller par som tänker beseglas i templet blir helt ifrån sig då de får veta att någon överträdelse som nyligen begåtts tvingar dem att vänta ytterligare ett år på att få ta emot de välsignelser som en mission eller en tempelvigsel medför. De undrar om deras fasta, deras tårar

och deras böner varit till ingen nytta då de frågar: "Varför måste vi vänta så länge?"

Detta verkar vara en rimlig fråga, särskilt i ljuset av Herrens försäkran: "Av följande kunnen I veta, om en människa omvänder sig från sina synder: Se, hon bekänner dem och överger dem" (L&F 58:43). Bekännelse är en avgörande förutsättning för förlåtelse, men bekännelsen måste följas av utvecklandet av en benägenhet att inte mera göra något ont, som bevisas genom att man helt överger synden, och *detta kräver tid*. Petrus jämförde på ett målande sätt dem som flyktigt omvänder sig men aldrig övervinner sin benägenhet att göra ont med "hunden som vänder om till sin spya, och tvättat svin som vältrar sig i smutsen" (2 Petrus 2:22). I nutida uppenbarelser betonade Herren vikten av att utveckla en benägenhet att alltid göra gott när han förklarade: "Jag, Herren, skall icke tillräkna eder någon synd. Gån eder väg och synden icke mera, men åt den själ som syndar skola hans förra synder tillräknas, säger Herren, eder Gud" (L&F 82:7).

Efter det att Saul från Tarsos sett ett bländande himmelskt ljus och hört Jesu Kristi röst, förvandlade han drastiskt sitt liv, och hans namn ändrades till Paulus. Efter en tids tillfällig blindhet återfick han synen genom en välsignelse som Ananias gav honom. Författaren

till Apostlagärningarna skrev sedan att han genast började "förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son" (Apg 9:20).

Men Paulus egen redogörelse för sin omvändelse är mer detaljerad än versionen i Apostlagärningarna. Paulus skrev till församlingarna i Galatien att han inte omedelbart efter sin omvändelse förenats med de övriga apostlarna i Jerusalem. I stället "begav [han sig] till Arabien, och därifrån vände [han] tillbaka till Damaskus. Först tre år senare", sade han, "for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom" (Gal 1:17–18). När han förenades med sina bröder i Jerusalem var "alla rädda för honom, eftersom de inte litade på att han var en lärjunge" (Apg 9:26), trots att han då redan hade predikat evangeliet i Damaskus. På grund av ryktet om att Paulus hade försökt förstöra kyrkan, tog det tid för andra att erkänna att han nu hade utvecklat den läggning som anstår en Kristi lärjunge.

DE UTTRYCK SOM VÅR LÄGGNING TAR SIG

Vår benägenhet att göra gott eller ont tar sig många uttryck. Vi kan till exempel uppfatta oss själva som vänliga och barmhärtiga, samtidigt som vi kanske gärna berättar etniska skämt som strider mot vår medkänsla. Vi kanske tror oss vara tåliga

och långmodiga, men så kan andra se oss bli ursinniga när någon bilförare plötsligt kör om oss på vägen. Vi kanske tycker att vi visar medkänsla och tolerans bland våra arbetskamrater och grannar, medan våra anhöriga kan tycka att vi är intoleranta och ovänliga.

Hur vi använder vår tid, särskilt vår fritid, avslöjar vår benägenhet att göra gott eller ont. Herren förklarade: "Ty den som är trogen och förständig här i tiden räknas värdig att ärva de boningar, som äro beredda åt honom av min Fader" (L&F 72:4). Somliga personer fyller sina helger och lediga kvällar med TV-tittande, medan andra besöker templet, studerar skrifterna och läser andra bra böcker, lär sina barn att läsa och skriva, besöker patienter på sjukhus, delar med sig av evangeliet till sina grannar, arbetar med sin släktforskning och engagerar sig i samhällsförbättrande projekt och mängder av andra hedervärda sysselsättningar. De har en benägenhet att alltid göra gott.

Vår attityd återspeglar även vår benägenhet att göra gott eller ont. Kronisk kritik och envis pessimism och deras följeslagare — sarkasm och cynism — påvisar ofta en brist på tro och förtröstan på Herren och en gnagande otålig väntan på att hans stora lycksalighetsplan ska träda i kraft i våra liv. Nephi var nitisk i sina förmaningar att vi måste

”sträva framåt med ståndaktighet i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud och alla människor” (2 Nephi 31:20). I det sista kapitlet i Mormons bok bekräftade Moroni på nytt att ”det [måste] finnas tro, och om det måste finnas tro, så måste det ock finnas hopp, och om det måste finnas hopp, så måste det ock finnas kärlek” (Moroni 10:20). Han lärde också att kärlek, tro och hopp är nödvändiga för frälsning i Guds rike (se Moroni 10:21).

Moroni gjorde sedan ett mycket viktigt och insiktsfullt tillkännagivande: ”Om I icke haven hopp, måsten I vara förtvivalade, och förtvivlan kommer av ogudaktighet” (Moroni 10:22). Moroni sade *inte* att förtvivlan kommer av *motgångar*. Det finns oräkneliga personer vars ärrade själar har prövats till det yttersta, men de förblir trofasta och ståndaktiga. Det är *ogudaktighet* som orsakar förtvivlan, för ogudaktighet fördriver Hugsvälaren, som är en mäktig källa till tro och hopp. Förtvivlan ger sig uttryck i brist på tro, frånvaro av hopp, och oförmåga att utöva kärlek till dem som kan ha sårat oss eller försökt att förstöra våra drömmar. Utan trons, hoppets och kärlekens helande ingripande, växer snart besvikelse till sorg och därefter till förtvivlan.

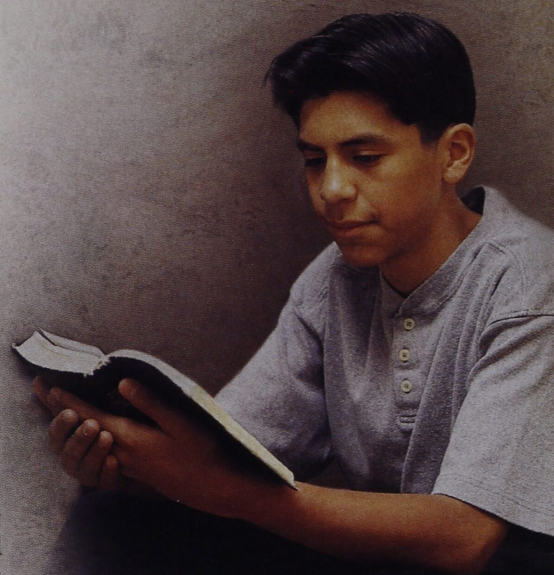
President Boyd K Packer, nu tillförordnad president i de tolv

Hur vi använder vår tid, särskilt vår fritid, avslöjar vår benägenhet att göra gott eller ont.

apostlarnas kvorum, säger uppmuntrande: ”Det var meningen att detta liv skulle bli en utmaning. Att utstå en viss del ängslan, en del nedstämdhet, en del besvikelser, till och med en del misslyckanden är helt normalt.” Han tillägger sedan: ”Lär våra medlemmar att om de har en riktigt eländig dag då och då, eller flera i rad, så måste de stå fasta och möta dem. Saker och ting kommer att ordna sig. Det finns ett viktigt ändamål med vår kamp i livet” (*That All May Be Edified* [1982], s 94). Så länge vi lever rättfärdigt och fortsätter att ge näring åt vårt vittnesbörd och vår tro, och fortsätter att växa i tillit och förhoppning om en kärleksfull himmelsk Fader, och fortsätter att behandla andra med kärlek — Kristi rena kärlek — kommer våra besvikelser inte att leda till ångest, hopplöshet och förtvivlan.

MÄNSKLIGA OCH GUDALIKA BENÄGENHETER

Det är bra att jämföra våra mänskliga böjelser med Jesu Kristi gudomliga natur. Under sin jordiska verksamhet sade Frälsaren ödmjukt: ”Jag . . . gör [inte] något av mig själv utan talar så som Fadern har lärt mig, . . . eftersom jag alltid gör det

som behagar honom” (Joh 8:28–29). I Getsemane trädgård, i ångestens djup, bad han eftergivet: ”Men låt din vilja ske, inte min” (Luk 22:42), och visade på så sätt att ”Sonens vilja uppgår i Faderns vilja” (Mosiah 15:7).

Efter det att Abraham befallts att offra sin son Isak, visade han för Herren och för sina efterkommande att han hade en benägenhet att alltid göra gott, när han *tidigt* nästa morgon steg upp för att göra de nödvändiga förberedelserna för det offer som han antog förväntades av honom (se 1 Mos 22:3).

Josef, Abrahams barnbarnsbarn, ger oss ännu ett imponerande exempel på en aldrig avvikande benägenhet att undvika ondska och alltid göra gott. När Josefs herres hustru försökte förföra honom, svarade Josef förnärmat: ”Hur skulle jag då kunna göra så mycket ont och

Vi stärker vår benägenhet att göra gott varje gång vi sluter och håller förbund.

synda mot Gud?" (1 Mos 39:9). Därefter flydde han undan henne. Josef hade beslutat långt innan han träffade Potifars hustru att han aldrig skulle synda mot Gud.

Efter att man hade smädat Alma, spottat på honom och kastat ut honom ur staden Ammonihah, visade sig en ängel för honom och befalld honom att återvända till samma fientliga miljö som han blivit förkastad från. Hans kärlek till Gud, som överträffade all rädsla för människor, och hans benägenhet att göra gott, visar sig i det faktum att han "återvände . . . med hast till Ammonihahs stad" (Alma 8:18; kursivering tillagd).

När profeten Joseph Smith redogjorde för händelserna kring den första synen och de efterföljande besöken av ängeln Moroni, erkände han att han, ibland "begick många

dåraktiga fel och ådagalade en ynglings brister." Men han skyndade sig att tillägga: "I det att jag bekänner detta, får dock ingen tro att jag gjorde mig skyldig till några stora eller grova synder. Det låg aldrig i min natur att begå sådana" (Joseph Smiths skrifter 2:28).

Profetens naturliga benägenhet att göra gott visade sig under Sions läger. I maj 1834 höll profeten och hans bröder på att slå upp sina tält på Illinois prärie när några av bröderna plötsligt fick syn på tre skallerormar och tänkte döda dem. Profeten ingrep omedelbart och sade: "Lämna dem ifred — skada dem inte! Hur skall ormen någonsin förlora sitt gift, om Guds tjänare har samma läggning, och fortsätter att strida mot den? Människan måste bli harmlös, innan odjuren kan bli det; och när människan förlorar sin onda natur och slutar att fördärva djursläktet, kan lejonet och lammet leva tillsammans och spenabarnet leka med giftormen i säkerhet" (*History of the Church*, 2:71). Profeten Joseph levde som han lärde.

Sådan är den läggning som Frälsaren lade grunden för med sin uppmaning: "Älska era fiender och be för dem som förföljer er . . . Ty om ni förlåter människorna deras överträdelse, skall er himmelske fader också förlåta er" (Matt 5:44; 6:14).

Profeten Joseph Smiths ord passar in på president Gordon B Hinckley:

"En man som är fylld av Guds kärlek, nöjer sig inte med att bara välsigna sin familj, utan ger sig ut i världen, ivrig att välsigna hela mänskligheten" (*Teachings*, s 174). President Gordon B Hinckleys tröttande resschema, som gör hans följeslagare helt utmattade, är bevis på hans benägenhet att alltid göra gott genom att avstå från hemmets bekvämligheter för att välsigna medlemmarna över hela världen.

"NÄSTAN VARJE MÄNNISKAS BÖJELSE"

I nutida uppenbarelse har Herren varskott oss "att det ligger i nästan varje människas natur och böjelse att strax börja utöva en orättfärdig härskarmakt så snart de förmoda, att de erhållit någon liten myndighet" (L&F 121:39). Jag kan lättare känna igen orättfärdig härskarmakt hos andra än hos mig själv. Jag kan betrakta mig själv som uppriktig, beslutsam och fordrande, medan andra kanske anser mig vara ovänlig, obeveklig och oresonlig. Ett stort skydd mot benägenheten till orättfärdig härskarmakt är *principen om presidentskap och rådsystemet* i kyrkan. När ledare ödmjukt söker och lyssnar till andras råd och när familjer rådgör tillsammans, kan de i allmänhet fatta beslut som Herren kommer att godkänna (se L&F 107:26–31).

Vår benägenhet att göra gott eller ont visar sig ofta i hur vi tolkar

buden och hur vi reagerar på de råd som Bröderna ger oss. Det finns till exempel personer som försöker uppnå en mycket *smal* tolkning av tiondelagen men föredrar en mycket *bred* tolkning av visdomsordet. Som äldste Marion G Romney (1897–1988), då i de tolv kvorum, uttryckte det: "De finns de ibland oss som försöker tjäna Herren utan att förtörna djävulen" ("The Price of Peace", *Speeches of the Year*, 1 mars 1955, s 7). Men det finns många andra trofasta sista dagars heliga vars liv återspeglar Frälsarens natur, som alltid försökte göra det som behagade hans Fader (se Joh 8:29).

DE SOM HÅLLER SINA FÖRBUND

Vi stärker vår benägenhet att göra gott varje gång vi sluter och håller förbund. Varje gång vi deltar i prästtadömsförordningar kommer kraft från höjden och lyfter oss närmare himlen. De som tar del av sakramentet och tempelförordningar med rena hjärtan och som trofast håller sina förbund, behöver ingen utförlig undervisning om hur man klär sig anständigt, betalar ett ärligt fasteoffer och tionde, lever efter visdomsordet och helgar sabbatsdagen. De behöver inga stränga påminnelser om att dela med sig av evangeliet till andra, besöka templet regelbundet, utföra släktforskning eller ta hand om sina uppgifter som hemlärare eller besökslärare. De behöver inte

heller bli påmind om att besöka de sjuka och hjälpa de behövande.

Dessa är den Allrahögstes trofasta heliga som håller de heliga förbund som de har slutit i Herrens hus, "beslutna att tjäna honom intill änden och genom sina gärningar klart visa, att de hava mottagit av Kristi Ande till syndernas förlåtelse" (L&F 20:37). De som håller sina förbund är "villiga att bära varandras bördor" och "sörja med dem som sörja, samt trösta dem som behöva tröst och stå som vittnen om Gud under alla tider och i allting" (Mosiah 18:8–9). De lever enligt helgelselagen. All deras tid, alla deras talanger och ekonomiska resurser tillhör Herren.

Profeten Joseph Smith lärde att "när människan förlorar sin onda natur..., kan lejonet och lammet leva tillsammans."

Att hålla buden har hjälpt dem att utveckla en benägenhet att alltid göra gott, och "de äro villiga att påtaga sig [Sonens] namn och *alltid* minnas honom samt hålla de bud han givit dem" (L&F 20:77, kursivering tillagd). Att hålla buden ger dem rätt att göra anspråk på den utlovade välsignelsen i sakramentsbönen, om att "de *alltid* må hava hans Ande hos sig" (L&F 20:77, kursivering tillagd), och den ständiga gemenskapen med Anden utvecklar en benägenhet att göra gott.

Jag ber att vi ska "sträva framåt med ståndaktighet i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud och alla människor" (2 Nephi 31:20). När vi gör det, kan vi bli lika kung Benjamins folk och "icke mera hava någon benägenhet att göra ont, utan alltid gott" (Mosiah 5:2). □

FOTOILLUSTRATION KELLI PRATT

Varför ska jag bry mig om att betala tionde?

Jag tjänar så lite pengar att jag är säker på att mitt tionde inte har någon större betydelse. Varför ska jag bry mig om att betala tionde?

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte att framställa kyrkans lära.

LIAHONAS SVAR

De flesta diskussioner om tionde handlar om vad det används till — att bygga tempel och möteslokaler, stödja missionärsarbetet, finansiera kyrkans dagliga verksamhet och så vidare. Men det som vi först och främst måste förstå om tionde, är att Herren inte *behöver* våra pengar. Den här världen och oräkneliga andra världar är hans. Om han skulle vilja, kunde han finansiera sitt verk på något annat sätt. Han kunde till exempel förvandla småstenarna vid vägkanten till diamanter och låta diakonerna samla ihop dem. Han kunde skicka ut kyrkans ledare att fiska och låta dem fånga fisk med värdefulla mynt i munnen (se Matt 17:27). Eller han kunde helt enkelt se till att kyrkans resurser aldrig tog slut (se 1 Krön 17:8–16). Han skulle kunna göra det — men han gör det inte — vilket betyder att tiondelagen måste

ha ett större syfte än att finansiera Herrens verk.

Vilket är då detta större syfte? Som många av våra läsare har förklarat i sina svar, är tiondelagen inte given oss huvudsakligen för att stärka kyrkan ekonomiskt, utan för att välsigna de enskilda tiondebetalarna andligen. Tionde handlar om tro, inte bara om pengar. Herren är inte intresserad av hur många dörrhandtag eller psalmböcker dina tio procent kan räcka till. Han är intresserad av ditt hjärtas tillstånd och din villighet att göra hans vilja.

Tiondelagen är en viktig lag av vilka andra, ännu viktigare angelägenheter, är beroende. Bara de medlemmar i kyrkan som betalar ett ärligt tionde, kan få motta tempelförordningar. Och Herren talar om för oss att de som betalar tionde inte ska brinna vid hans tillkommelse (se L&F 64:23).

Att betala tionde tycks vara ett

andligt mått på en persons beslutssamhet att följa Herren. Denna lag, sade president Joseph F Smith (1838–1918), testar lojaliteten hos de sista dagars heliga: "Genom denna princip kan det utrönas vem som är för Guds rike och vem som är emot det. Genom denna princip skall det utrönas vilkas hjärtan är hängivna åt att utföra Guds vilja och hålla hans bud . . . och vilka som motsätter sig denna princip och har avskurit sig från Sions välsignelser" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith* [1998], s 278).

När det gäller tionde är det inte mängden pengar som räknas, utan vår attityd. Tiondet är en del av en högre lag, helgelselagen, en lag som vi måste acceptera och leva enligt om vi vill erhålla en plats i det celestialet riket. Helgelse innebär en villighet att använda allt det som Herren har välsignat oss med, till och med vårt eget liv, för att bygga upp hans rike här

på jorden. Tio procent är en sådan liten del av det han ger oss. Det är, på ett sätt, det minsta vi kan göra.

LÄSARNAS SVAR

När vi betalar tionde visar vi vår kärlek till vår himmelske Fader och bygger upp hans rike. Det spelar ingen roll hur mycket eller hur lite vi tjänar; om vi älskar vår himmelske Fader lyder vi honom.

*Ruth Kissi,
Hägerstens församling
Stockholms södra stav, Sverige*

Jag tjänar inte mycket pengar, men jag är glad att kunna lyda tiondelagen. Mina föräldrars exempel och mitt eget vittnesbörd gör det till ett nöje för mig att delta i Guds rikes underbara verk på jorden.

*David Lelogeais
Salons församling,
Nice stav, Frankrike*

Hur litet vårt tionde än är, så kommer det att ha stort värde i Guds ögon eftersom du lyder hans lag. Dina välsignelser blir inte mindre bara för att du betalar mindre. Många bäckar små blir en stor å.

*Danuta Pullig Galvão,
Méiers församling,
Rio de Janeiro stav, Brasilien*

Jesus Kristus gav själv svaret i exemplet med den fattiga änkan som skänkte två kopparslantor (se Mark 12:41-44). Det viktigaste är att vi har villiga hjärtan och Kristi rena

kärlek. Herren tänker på vår gåvas kvalitet och inte dess kvantitet.

*Äldste Álvaro Yépez,
Venezuelamissionen Barcelona*

När vi betalar ett ärligt tionde får vi välsignelser från vår himmelske Fader, som lovats i Malaki 3:10. Men denna välsignelse kanske inte är att vi får mer pengar. Välsignelserna vi får kan vara andliga eller timliga.

Att få tjäna i Herrens hus är en av de många välsignelser som jag har fått genom att betala ett ärligt tionde. Våra vackra tempel är välsignelser vi får då vi betalar tionde.

*Anthony L Ekpezu,
Calabars andra gren,
Calabars distrikt i Nigeria*

Herren ber oss att ärligt betala en tiondel av vår inkomst, hur mycket eller litet vi än tjänar. Det är en prövning av vår tro. Han behöver inte våra gåvor för att finansiera sin kyrka, men vi behöver hans gåvor. Om vi betalar ett fullt tionde, kommer vi att bli de lyckligaste människorna på jorden, skörden från våra åkrar kommer att bli rik, och Herrens verk kommer att gå framåt.

*Äldste Armel F Severin Ikoue,
Elfenbenskustenmissionen Abidjan*

När jag slutat high school fick jag ett arbete med ganska låg lön, och jag skämdes över att betala så lite i tionde. En av mina vänner påminde mig om hur Jesus lovordade den fattiga änkan (se Luk 21:1-4). Sedan

Ruth Kissi

David Lelogeais

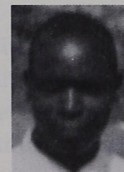
Danuta Pullig Galvão

Äldste Álvaro Yépez

Anthony L Ekpezu

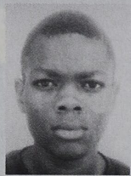
Äldste Armel F Severin Ikoue

Fabián Argote Montalvo

Syster Mustapha Tina

Ihuoma Chidiebere

Jean Pyeere Moreira

dess har jag aldrig haft sådana tankar. Jag fortsatte att betala fullt tionde. Senare välsignades jag med att få ett bättre arbete och kunna tjäna ihop pengar till min mission.

*Fabián Argote Montalvo,
Las Granjas församling,
Neiva stav, Colombia*

Vi bör alltid komma ihåg vår Frälsares förmaning att inte samla skatter på jorden utan samla skatter i himlen (se Matt 6:19–21). Vi bör inte alltid förvänta oss mer pengar som en välsignelse för att vi betalt vårt tionde. Det finns många välsignelser vi kan få från Gud för att vi betalar tionde. En stor välsignelse för mig är att kunna tjäna honom på heltid och bygga upp hans rike.

*Syster Mustapha Tina,
Nigeriamissionen Enugu*

Det finns många skäl till varför vi bör betala tionde. Låt mig nämna tre av dem: (1) det är ett bud från Herren; (2) hur lite vi än betalar, gör vi vår del för att upprätta Sion på jorden, och (3) det stärker vårt vittnesbörd.

*Jean Pyeere Moreira,
Itinga församling
Joinville stav, Brasilien*

Vi får inga välsignelser från Gud om vi betalar vårt tionde med fel inställning. Om vi känner oss tvingade att betala vårt tionde eller om vi gör det av rädsla, gör vi det med ovilja och bör kanske inte förvänta oss några

välsignelser. Ibland betalar vi ett uppriktigt tionde, men ser inga timliga välsignelser. Det är inte det att Gud har glömt bort oss, men vi kanske behöver vänta. Han har oändliga välsignelser för de av hans barn som lyder hans bud, men dessa välsignelser kommer att ges till oss i Herrens tid. Vi måste hålla ut till änden.

*Ihuoma Chidiebere,
Umunwanwa gren,
Umuahia stav, Nigeria*

Du kan bidra till FRÅGOR OCH SVAR genom att besvara nedanstående fråga. Svaret ska vara hos oss senast den 1 augusti 2001. Skicka det till QUESTIONS AND ANSWERS 08/01, Liahona, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA. Ditt svar kan vara maskinskrivet eller tydligt handskrivet på ditt eget språk. För att ditt svar ska beaktas måste du skriva fullständigt namn, ålder, bostadsadress och församling och stav (eller gren och distrikt). Bifoga om möjligt ett foto av dig. Detta foto returneras inte. Vi publicerar ett representativt urval av svaren.

FRÅGA: I skolan finns det några medlemmar i min ålder som antingen retas med mig eller undviker mig. I kyrkan låtsas de som att jag inte finns. Mina enda goda vänner är inte medlemmar. Ska jag ens försöka att få vänner bland ungdomarna i kyrkan, eller ska jag vara med vänner som inte är medlemmar, men som är mer Kristuslika?

Lilla Stjärnan

FÖR BARNEN I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA ■ JUNI 2001

TRAIL CENTER
AT HISTORIC WINTER QUARTERS

Angela Miller

från Council Bluffs i Iowa i USA

Julie D Awerkamp

Primärbarn från hela världen lär sig om Council Bluffs i Iowa — en plats rik på kyrkans historia — och om närbelägna Winter Quarters i Nebraska, där pionjärerna gjorde halt under sin resa västerut för att reparera vagnar, mala mjöl och vänta på att det bistra vintervädret skulle gå över.

För åttaåriga Angela Miller är Council Bluffs mer än bara ett namn på en karta över kyrkans historia. Det är hennes hem. Att bo så nära dessa historiska platser har hjälpt henne att bättre förstå pionjärandan och att utveckla den i sitt eget liv.

Att ge familjen högsta prioritet är en del av denna pionjäranda. Familjen är viktig eftersom "den alltid finns där då vi behöver den", säger Angela. "Familjemedlemmarna finns där för att uppfostra oss lite, men de är också trevliga." Angela kommer tacksamt ihåg dagen då hennes familj besökte templet. Beseglingen till varandra var en mycket speciell erfarenhet i hennes liv. Hon tycker mycket om att vara med sin familj och att campa, vandra, simma, cykla eller bara leka med deras fåglar, Oliver, Kate och Tweety.

Angela har arbetat hårt för att utveckla en annan

del av pionjärandan — missionsarbete. Genom att lära sig av sina föräldrars erfarenheter som stavsmisionärer, har hon deltagit i församlingens missionsprogram, och hon har försökt vara ett gott exempel för sina vänner som inte är medlemmar i kyrkan.

Familjen Miller deltog nyligen i ett församlingsprogram som hjälper nyblivna medlemmar att lära sig mer om evangeliet genom att delta i hemaftonsgrupper.

Angela och hennes far, Dan, höll en lektion om att ta på sig hela Guds vapenrustning, baserad på Läran och förbunden 27:15–18. Då

hennes far undervisade om att varje del av vapenrustningen representerade en egenskap som hjälper till att skydda mot frestelser — såsom trons sköld och Andens svärd — lade Angela till den delen på sin rustning. Allas favoritdel av lektionen kom då broder Miller undervisade om de ondas brinnande pilar och missionärerna fick kasta "brinnande pilar" gjorda av gult papper och popkornkärnor på Angelas "vapenrustning".

Angela gör sitt bästa att vara ett gott exempel var hon än är. Hon försöker alltid vara förnuftsfull

Angela (höger) och hennes familj framför ett monument i Winter Quarters.

Primär i Council Bluffs församling.

i kyrkan. "Ibland lägger jag armarna i kors när jag går i korridoren från

klassen till primärrummet", säger hon.

Som kyrkans enda medlem i sin skola får Angela många tillfällen att vara missionär. De andra flickorna började titta på en olämplig film under ett födelsedagskalas hon var på. "Jag sa till dem: 'Jag kan inte titta på det här eftersom jag är medlem i kyrkan'", minns hon. Hon lämnade rummet och snart följde en annan vän efter som inte var medlem. De såg på en lämpligare film tillsammans. "Då jag gick märkte jag att jag hade min VDR-ring på mig", säger Angela. Hon är glad att hon kunde välja rätt och vara ett exempel för sina vänner.

En kväll bjöd Angela hem en vän. Medan flickorna pratade med varandra frågade vännen: "Vad är de där böckerna till för? De är ganska stora." Angela förklarade att det var Mormons bok och Bibeln och hon talade med sin vän om Jesus Kristus. Senare såg hon sin vän läsa ur hennes skrifter.

Familjen Miller besöker ofta närliggande historiska platser, till exempel pionjärkyrkogården och besökscentret vid Winter Quarters och tabernaklet i Council Bluffs. Tabernaklet är en exakt kopia av byggnaden som pionjärerna byggde på bara några få veckor. Brigham Young inröstades där som kyrkans president år 1847. Angela har lärt sig om hur hårt pionjärerna arbetade och hur de använde sina talanger till välsignelse för andra. Hon försöker dela med sig av sina talanger hon med, genom att lära sig spela piano, ta balettktioner och uppträda i lokala balettoppträdanden.

Angela och hennes 13-åriga bror, Jake, har sysslor att göra i hemmet. Angelas favorit-syssla är att ta hand om familjens fåglar. Hon och Jake byter vattnet i burarna varje

dag och ser till att fåglarna har gott om mat.

Angela älskar att lära. Hon är ofta i barnens lärum på stadsbiblioteket, arbetar mycket hårt med sitt skolarbete och tycker om att tala med Jake om det hon lärt sig. Hon kan namnge nästan vilken fågel som helst i hennes favoritzoo.

President Hinckley besökte Council Bluffsområdet under 1996 för att inviga kopian av tabernaklet och för att fira tron och hängivenheten hos de pionjärer som tjänst-

Angela framför en handkärreutställning vid tabernaklet i Council Bluffs.

gjorde i Mormonbataljonen. Familjen Miller klädde sig som pionjärer tillsammans med många andra familjer och njöt av pionjäraktiviteter. Angela sjöng i en barnkör. När hon har sin pionjärklänning och hätta på sig känner hon än mer uppskattning för pionjärerna.

Angelas vardag är mycket annorlunda jämfört med ett pionjärbarns. Men allteftersom hon har lärt sig mer om pionjärearnas svårigheter och värderingar, har hon blivit ett nutida exempel på pionjärandan. Angela tycks leva efter president John Taylors (1808-87) motto, citerat på en av hennes favoritmålningar i Winter Quarters: "Guds rike eller ingenting." □

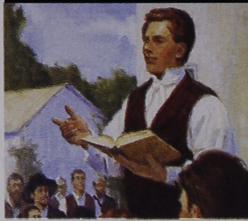
profeten ber oss att göra. Men då vi gör det välsignar vår himmelske Fader oss och vi kommer att finna sann lycka.

Förslag till samlingsstunden

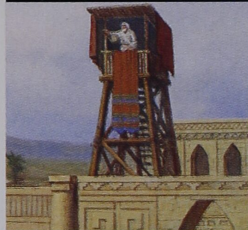
1. Ge flera vuxna i uppdrag att vara olika profeter. Till exempel: Adam (Moses 5:4–12, 58–59), Enok (Moses 6:26–28; 7:13–21), Noa (Första Moseboken 6–8), Mose (Andra Moseboken 3; Fjärde Moseboken 14), Daniel (Daniel 6). Sprid ut de vuxna i rummet. Dela in barnen i grupper och be dem intervjua ”profeterna”. Ge förslag på frågor som kan hjälpa dem att upptäcka vem varje profet är, vad han bad folket att göra och hur de som följde hans uppmaningar blev välsignade. Roterat grupperna. Be varje barn rita en bild på en av profeterna. Be några av barnen berätta vad deras profet undervisade om och hur de som lydde blev välsignade. Fråga barnen vad vår levande profet har bett oss att göra. Bär ditt vittnesbörd om att då vi lyder vår profet blir vi välsignade precis som folket blev förr i tiden.

2. Klipp ett stort pappershjärta i flera pusselbitar. Tejpa bitarna under en del av stolarna innan barnen kommer in till Primär. Be en prästtjänstgörande att vara profeten Alma. Be honom berätta för barnen om det Alma undervisade om vid Mormons vatten (se Mosiah 18). Be honom förklara Mosiah 18:21. Be barnen titta under sina stolar efter en pusselbit. Be dem som hittar pusselbitarna förklara hur våra hjärtan kan bli förenade. Be dem fästa sin bit på väggen medan de svarar. Tala om för barnen att den nutida profeten vill att våra hjärtan ska vara förenade i kärlek precis som Alma sade på sin tid. □

A. Joseph Smith

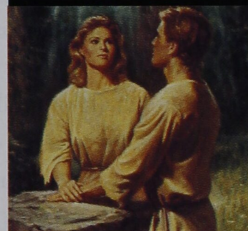
B. Kung Benjamin

C. Alma

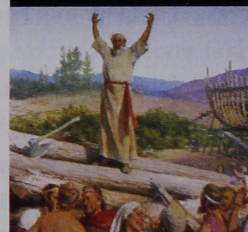
D. Adam

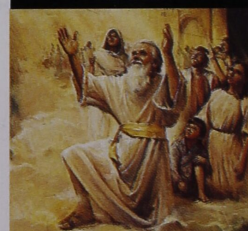
E. Gordon B Hinckley

F. Noa

G. Enok

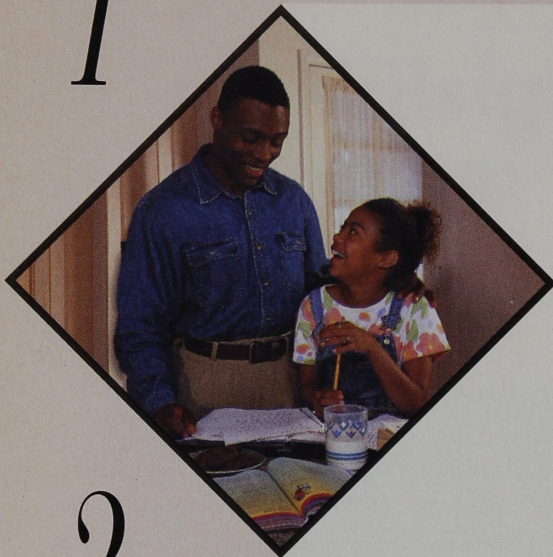
Instruktioner

Para ihop varje profet till vänster (A–G) med hans undervisning nedan (1–7).

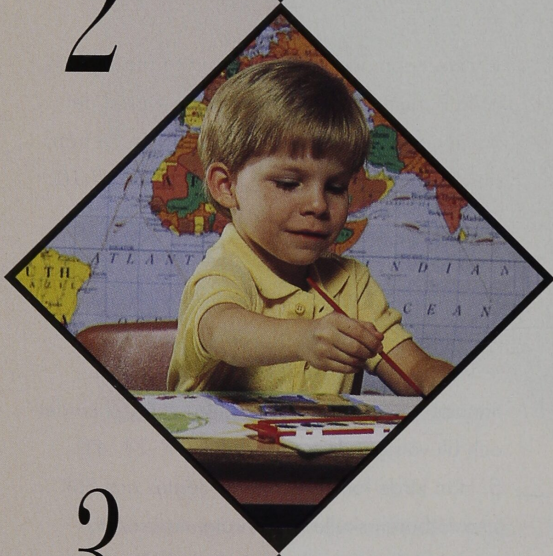
- ___ 1. Den första profeten lärde sina barn att be och lovade att om de gjorde det skulle de bli ledda av inspirationens ande (se Moses 5:4–5, 12; 6:4–5).
- ___ 2. Han uppmanade folket att omvända sig och hålla buden och lovade att om de gjorde det skulle de få framgång och bli beskyddade från sina fiender (se Moses 6:32–33, 57–58; 7:10, 13–17).
- ___ 3. Han varnade folket att om de inte omvände sig skulle de omkomma i en översvämning (se Moses 8:20–24).
- ___ 4. Han lärde folket att om de älskade och tjänade varandra skulle de få framgång i landet och bli välsignade (se Mosiah 2:17–24, 41).
- ___ 5. Han lärde folket att om de döptes och höll sina förbund, skulle Herren utgjuta sin Ande över dem för att undervisa och leda dem (se Mosiah 18:8–10).
- ___ 6. Han lärde att de som håller visdomsordet ska få hälsa, visdom och skatter av kunskap och att mordängeln ska gå förbi dem (se L&F 89).
- ___ 7. Han har lovat oss att om vi studerar skrifterna och står för sanningen, får vi ett vittnesbörd om Jesus Kristus och andra kommer att bli intresserade av kyrkan på grund av vårt exempel (se ”Finn lammen, föd fåren,” *Liahona*, juli 1999, s 118–124).

Svar: (1) d, (2) g, (3) f, (4) b, (5) c, (6) a, (7) e.

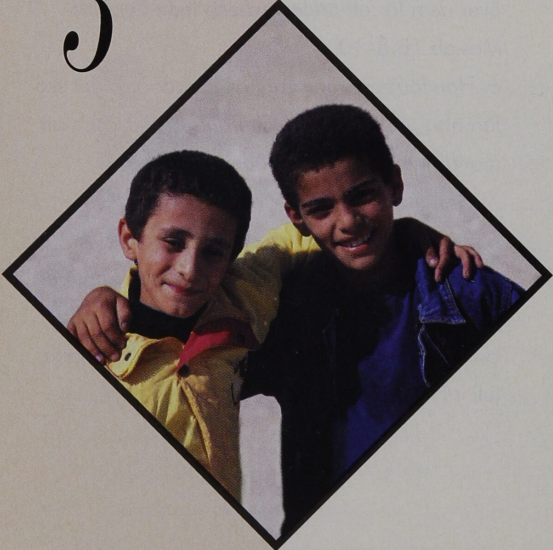
1

2

3

Utdrag från president Gordon B Hinckleys tal under en
brasafton den 12 november 2000

PROFETENS

VAR TACKSAMMA

”Lev med tacksamhet i hjärtat, mina kära vänner. Var tacksamma för de underbara välsignelser ni har fått. Var tacksamma för de fantastiska möjligheter ni har. Var tacksamma för era föräldrar som bryr sig så mycket om er och som har arbetat så hårt för att kunna försörja er. Låt dem veta att ni är tacksamma. Säg tack till er mor och er far. Säg tack till era vänner. Säg tack till era lärare. Ge uttryck för er uppskattning till alla som gör er en tjänst eller hjälper er på något sätt.

Tacka Herren för hans godhet mot er.”

VAR SKÄRP TA

”Herren vill att ni utbildar era sinnen och händer. Vilket yrkesområde ni än väljer, vare sig det handlar om att arbeta som kylskåpsreparatör eller som skicklig kirurg, så måste ni utbilda er. Se till att skaffa er den bästa utbildning som står att få. Bli redbara arbetare i världen som ligger framför er. Jag upprepar att ni gör heder åt kyrkan och blir generöst välsignade tack vare den utbildningen.”

VAR RENA

”Undvik syndigt tal. Missbruka inte Herrens namn ...

Välj era vänner noggrant ...

Även om ni bör vara vänliga mot alla människor, bör ni dock med största omsorg välja dem som ni önskar ha som nära vänner ...

Var rena. Slösa inte bort er tid på nedbrytande underhållning ...

Hur underbart vacker är inte en välvårdad ung kvinna som är ren till kropp och själ. Hon är en Guds dotter som hennes evige Fader kan glädja sig över. Hur stilig är inte en ung man som är välvårdad. Han är en Guds son, värdig att inneha Guds heliga prästadöme. Han behöver inga tatueringar eller örhängen eller ringar någonstans på kroppen. Första presidentskapet och de tolv kvarum har tagit ställning och avråder er från dessa saker ...

SEX RÅD

... Ingen pojke eller flicka i kyrkan, ingen ung man eller ung kvinna i kyrkan har något som helst behov av att ens pröva på [droger]. Håll er borta från detta vanebildande missbruk som rubbar er omdömesförmåga.”

VAR TROGNA

”Var lojala mot kyrkan under alla förhållanden. Jag ger er löftet att den här kyrkans auktoriteter aldrig kommer att leda er på avvägar. De leder er på lyckans väg ...

Var trogna era övertygelser. Ni vet vad som är rätt och ni vet vad som är fel. Ni vet när ni gör det som är rätt. Ni vet när ni stärker en god sak. Var lojala. Var trofasta. Var trogna.”

VAR ÖDMJUKA

”Herren har sagt: 'Var ödmjuk så skall Herren, din Gud, leda dig vid handen och besvara dina böner' (L&F 112:10) ...

Jag tror att de ödmjuka och saktmodiga är de som är läraaktiga. De är villiga att lära. De är villiga att lyssna till den stilla röst som viskar till dem och leder dem. För dem är Herrens visdom viktigare än deras egen visdom.”

VAR BEDJANDE

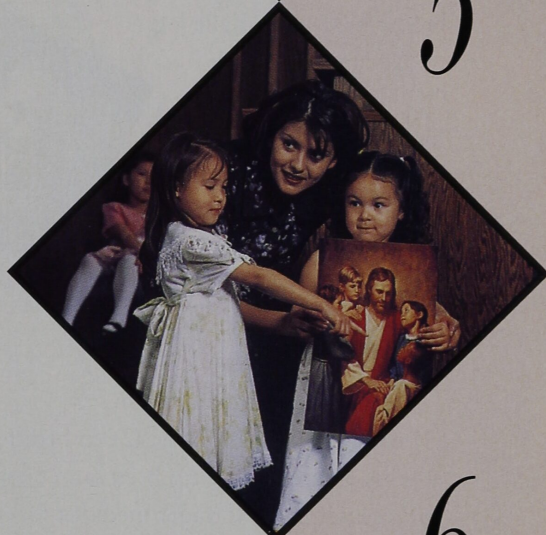
”Ni behöver hans hjälp, och ni vet att ni behöver hans hjälp. Ni kan inte klara det ensamma. Ni kommer att inse det och förstå det mer och mer under årens lopp. Lev så att ni med gott samvete kan tala med Herren. Fall ner på era knän och tacka honom för all hans godhet mot er och ge uttryck för ert hjärtas rättfärdiga önsknings. Undret i det hela är att han lyssnar. Han svarar. Inte alltid som vi önskar att han skulle göra, men det finns inget tvivel i mitt hjärta om att han besvarar våra böner.” □

För talets kompletta text, se ”En profets råd till och förbön för ungdomar”, Liahona, april 2001, s 30–41.

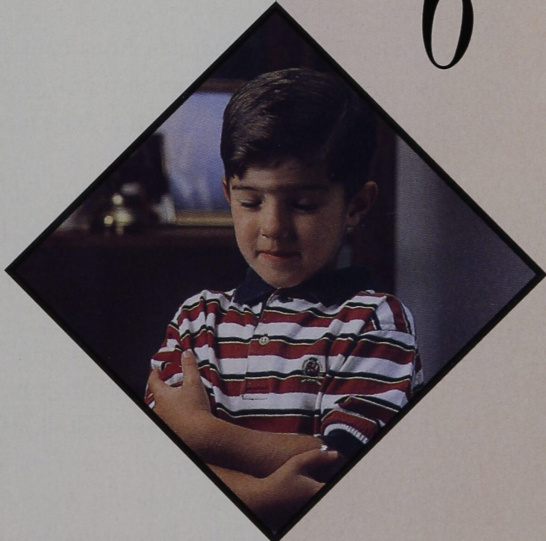
4

5

6

SKATTJAKT PÅ FAMILJENS HEMAFTON

Jennifer Jensen

"Vi ska ha en skattjakt", förklarade mamma på familjens hemafton.

Tioåriga Anna och hennes bröder Niklas och Kalle log.

Mamma fortsatte:

"Ni kommer att kunna hitta de flesta sakerna på listan ikväll, men en del kan ta hela veckan. Vår himmelske Fader kommer att hjälpa er, om ni ber honom." Hon gav en lista till varje person.

Anna ögnade igenom listan:

(1) en bild på Jesus Kristus; (2) en berättelse om en missionärsfarenhet; (3) en sann pionjärberättelse; (4) namnet på en förfader med ditt för- eller mellan-

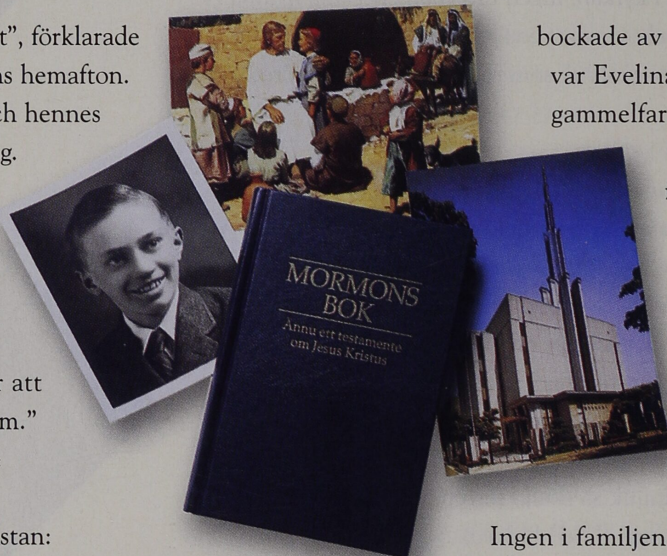
namn. "Så ja", sa mamma innan Anna hann läsa klart listan, "var tillbaka här om en timme. Vi försöker göra klart listan under veckan och vi delar med oss av våra erfarenheter nästa vecka."

Anna läste resten av listan: (5) en berättelse om president Hinckley då han var ung; (6) ett skriftställe om tro; (7) en bild på ett tempel; och (8) någon att ge ett exemplar av Mormons bok till.

Anna stönade. De första sju skulle inte bli för svåra. Men vem skulle hon ge en Mormons bok till?

"Den första är lätt", sa Anna till sig själv. Hon tog fram en liten bild på Jesus Kristus ur sin dagbok.

Hennes primärklass hade läst Alma 32:21 förra veckan. Det var ett bra skriftställe om tro, så Anna

bockade av det. Annas mellannamn var Evelina och det hette hennes gammelfarmor också!

Efter det tittade hon igenom flera exemplar av Lilla Stjärnan. Hon hittade en bild på templet i Tokyo i Japan, en berättelse om president Hinckleys uppväxt och flera sanna pionjärhistorier. Sedan hade det gått en timme.

Ingen i familjen hade kommit på någon att ge en Mormons bok till. Under avslutningsbönen bad de om hjälp att finna människor som sökte efter evangeliet.

Broder och syster Mattsson hade just kommit hem från sin mission, så på tisdagen frågade Anna dem om deras mission. Men hon visste fortfarande inte vem hon skulle ge en Mormons bok till.

Anna funderade och bad hela veckan. Vem skulle vilja ha en Mormons bok? Vad skulle hon säga till dem? "Vi har en skattjakt — skulle du vilja ha en Mormons bok?" De skulle skratta.

Hon ville inte bli utskrattad. Mormons bok var inte ett skämt. Det var en speciell bok. Hon älskade den och hon älskade Jesus Kristus. Så var det! Det är en bok för människor som älskar Jesus! Nu visste Anna precis vem hon skulle ge den till.

Hon knäböjde och bad om vår himmelske Faders hjälp. Hon kände sig lugn och varm inombords då hon

cyklade till sin vän Saras hus. Men den lugna känslan försvann då hon kom fram till dörren. Hon bad tyst och ringde sedan på dörrklockan.

"Hej Anna," sa Saras mamma. "Sara är hos sin mormor den här veckan."

"Jag kom för att tala med dig", sa Anna. Hon tog ett djupt andetag och fortsatte sedan snabbt. "Du älskar väl Jesus Kristus mycket?"

"Åh, väldigt mycket", log Saras mamma.

"Skulle du vilja ha en bok till om honom?" Anna höll fram Mormons bok.

"Mormons bok", läste Saras mamma. "Ännu ett testamente om Jesus Kristus."

"Den handlar om några mycket underbara saker om Jesus", sa Anna. Om hans besök i Amerika och vad han undervisade folket om där. Den innehåller ett av mina favoritskriftställen — 'När I stå i edra medmänniskors tjänst, I blott ären i eder Guds tjänst'" (Mosiah 2:17).

"Ännu ett testamente om Jesus Kristus", upprepade Saras mamma stilla. "Ja, Anna, jag skulle vilja läsa den här. Tack."

Anna log och den varma känslan inom henne växte. "Jag tycker om hela, men Tredje Nephi handlar om Frälsarens besök i Amerika. Jag tycker speciellt om när han välsignar barnen."

Anna hjälpte Saras mamma hitta Tredje Nephi.

Anna log och gick då Saras mamma satte sig på trappan och började läsa. Anna, som fortfarande var fylld av den varma känslan, visste att hon hade vunnit skattjaktens verkliga pris och hon hoppades att alla andra i hennes familj skulle vinna det också. □

BERÄTTELSE UR NYA TESTAMENTET

JESUS UNDERVISAR OM BÖN

ILLUSTRATION PAUL MANN

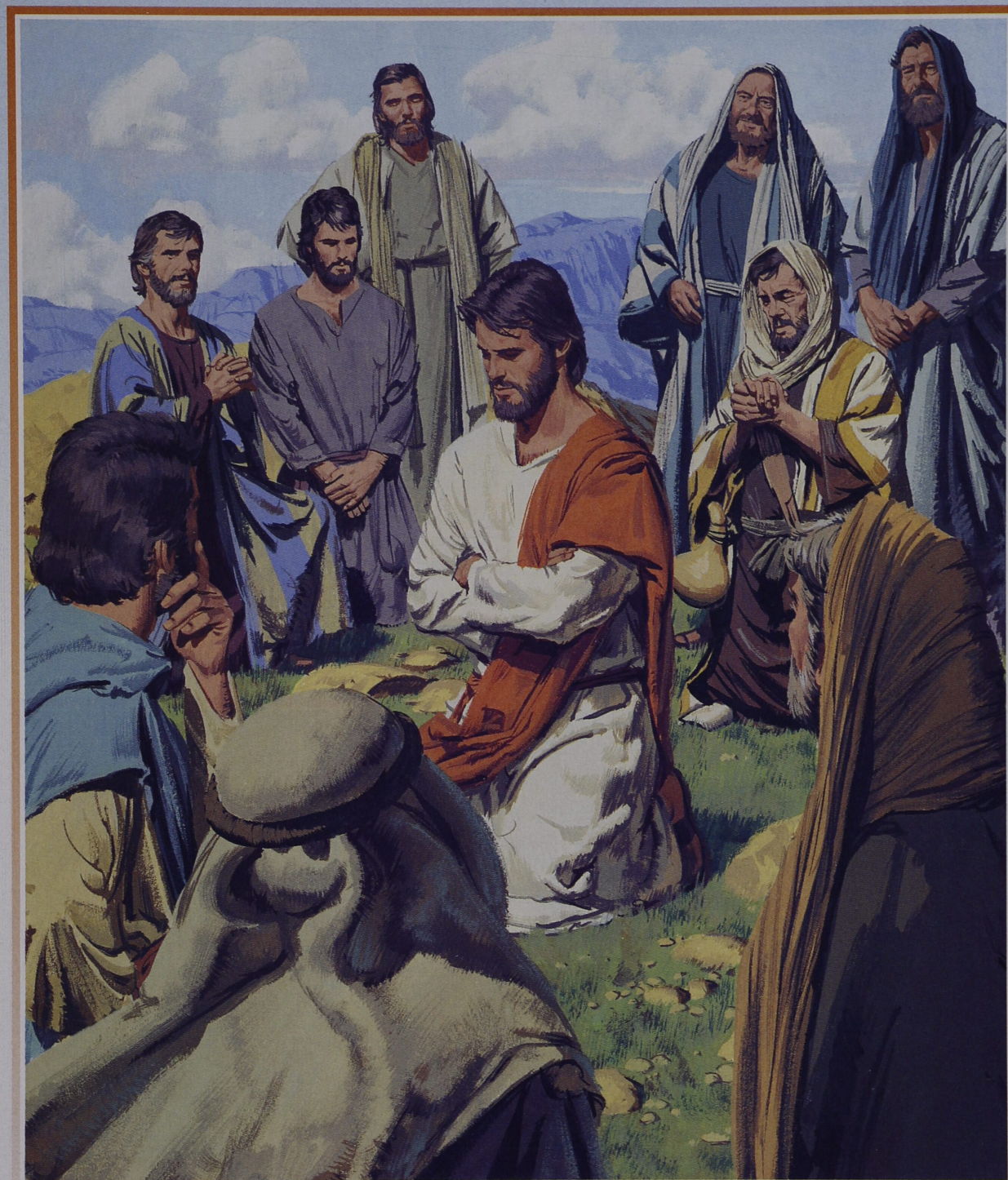
Jesus lärde sina lärjungar att be. Han sade att en del vill att andra ska se att de ber. Jesus sade att människor ska hålla personliga böner där de kan vara ensamma och ifred.

Matteus 6:5–6

När en del människor ber säger de samma ord om och om igen. De tänker inte på vad de säger. Men de borde tänka på vad de säger. De ska be uppriktigt om det som de behöver.

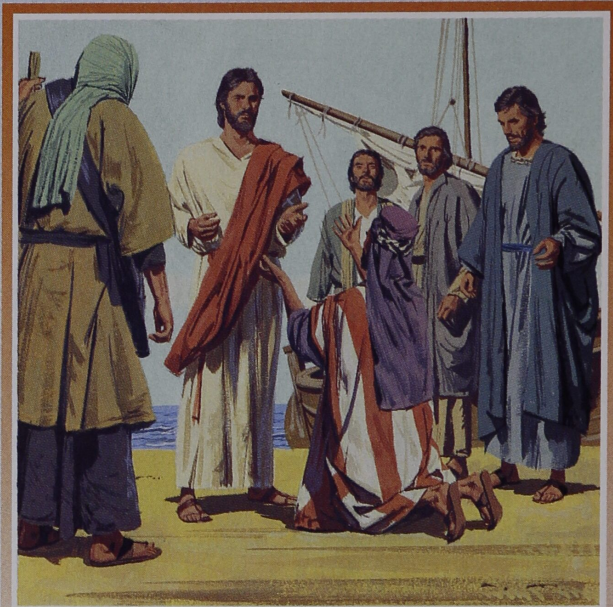
Matteus 6:7–8

Frälsaren bad för att visa lärjungarna hur man ber. Han började sin bön med att säga: "Fader vår som är i himlen." Han tackade vår himmelske Fader. Han bad vår himmelske Fader om hjälp. Han sade "Amen" i slutet av bönen. Sedan sade Jesus till sina lärjungar att de skulle be i hans namn. Han lovade att vår himmelske Fader skulle besvara deras böner och välsigna dem.

Matteus 6:9-13; 21:22; Lukas 11:5-10; Johannes 16:23

JAIROS DOTTER UPPVÄCKS FRÅN DE DÖDA

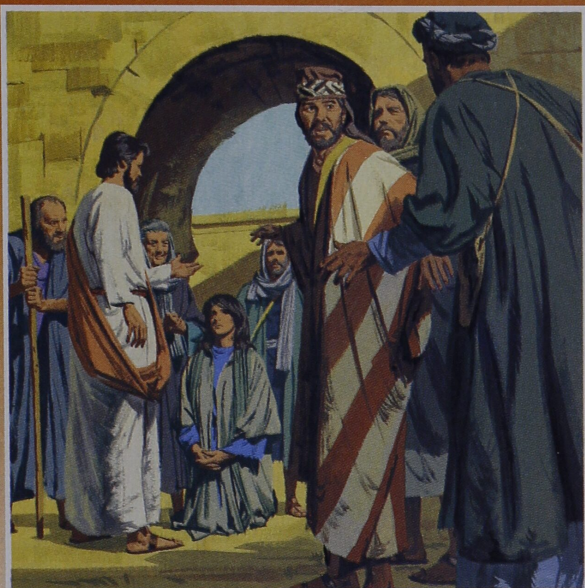
Jesus steg ur en båt och mycket folk samlades omkring honom. Jairus, en synagogföreståndare, kastade sig ner framför Frälsarens fötter.

Markus 5:21-22

Jairos sade att hans tolvåriga dotter var mycket sjuk. Han bönföll Jesus att komma och välsigna henne så hon skulle bli bättre och inte dö.

Markus 5:23

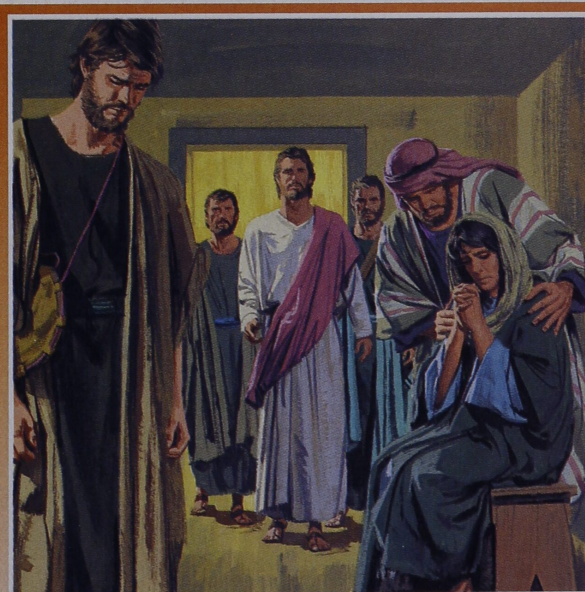
När Jesus började följa Jairos hem trängde sig andra människor in på för att be honom om välsignelser. Frälsaren stannade för att bota en kvinna. Då han talade med henne kom någon för att tala om för Jairos att det var för sent — hans dotter hade dött.

Markus 5:24–35

Jesus hörde vad som blev sagt och bad Jairos att inte vara ledsen utan att tro på honom.

Markus 5:36

Sedan gick han och Petrus, Jakob och Johannes hem till Jairos. Huset var fullt av gråtande och klagande människor på grund av den lilla flickans död.

Markus 5:37–38

Jesus undrade varför de var så högljudda. Han sade att flickan inte var död utan bara sov. Folket skrattade åt honom. De var säkra på att flickan var död.

Markus 5:39–40

Frälsaren bad alla lämna huset förutom Jairos, Jairos hustru och lärjungarna. De gick till det rum där den lilla flickan låg.
Markus 5:40

Jesus tog den lilla flickan i handen och sade åt henne att stiga upp. Hon steg upp och gick omkring. Hennes föräldrar var häpnna. Jesus förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt och sade att de skulle ge flickan något att äta.
Markus 5:41-43

HUR VI KAN ÖKA VÅR ANDLIGHET GENOM FASTA OCH BÖN

Till sin stora förvåning mötte Alma sina vänner, Mosiahs söner, när de var på hemväg från sin 14 år långa mission bland lamaniterna. Han gladdes åt deras trofasthet och den hängivenhet med vilken de hade tjänat. Tidigare hade Alma och Mosiahs söner förföljt medlemmar i kyrkan. Men alltsedan deras omvändelse hade de blivit "män med sunt förstånd" för de hade "rannsakat skrifterna med flit" och "hängivit sig åt bön och fasta och fördenskull hade de profetians ande och uppenbarelsens ande, och när de undervisade, gjorde de det med Guds makt och myndighet" (Alma 17:2–3; se även Mosiah 27:8–36).

GE HELA VÅR SJÄL TILL HERREN

Om vi vill utveckla en sådan andlig mognad som Alma och Mosiahs söner visade, måste vi göra som de gjorde: lyda buden, studera skrifterna, hjälpa våra familjer och medmänniskor — och kombinera dessa ansträngningar med fasta och bön.

Tidigare i Mormons bok vittnade Amaleki om att om vi kommer till Kristus och "frambären hela vår själ till ett offer åt honom och fortfares

med att fasta och bedja och hållen ut intill änden", kommer vi att bli frälsta (Omni 1:26). Eftersom själen består av både kropp och ande (se L&F 88:15), frambär vi *hela* vår själ när vi underkastar både kroppens och andens begär vår himmelske Faders vilja. Fasta och bön lär oss att kontrollera våra begär. De hjälper oss också att hungra och törsta efter rättfärdighet (se Matt 5:6). Om vi avstår från två på varandra följande måltider, som vi uppmuntras att göra på fastesöndagen varje månad, kan vi rena vår ande, stärka dess kontroll över kroppen och föra in den Helige Andens glädjrika inflytande i våra liv (se L&F 59:12–14).

"FASTARE I KRISTI TRO"

Sheryl Condie Kempton från Orem, Utah, berättar om ett tillfälle då fasta och bön gav henne andlig styrka: "Jag fastade och bad att jag skulle kunna motstå en viss frestelse som jag hade haft problem med. Resultatet blev fantastiskt. Jag kunde inte bara motstå frestelsen, utan det upphörde också att vara en frestelse!" ("Fasta — en gåva som ger glädje", *Nordstjärnan*, juli 1978, s 24).

För att fastan ska kunna öka vår andlighet, måste den åtföljas av ivrig bön. Vidare gör bidrag till fasteofferfonden våra hjärtan mjukare och öppnar himmelens fönster.

Vi bör vara noga med att fasta med måtta, och vi bör inte fasta om vår hälsa eller andra omständigheter inte tillåter det.

Alla som kan bör dock följa fastelagen. När vi gör så blir vi välsignade som nephiterna blev när de "fastade . . . ofta och bådö och blevo starkare och starkare i sin ödmjukhet samt fastare och fastare i Kristi tro, till dess deras själar voro fyllda med glädje och tröst, ja, deras hjärtan voro renade och helgade med en helgelse, som bestod i att de överlämnade sina hjärtan åt Gud" (Helaman 3:35). □

STÖRRE UPPSKATTNING FÖR
FRÄLSARENS OFFER

”Då jag såg brickan komma längs min bänkrad, kunde jag inte låta bli att skämmas. Det var första söndagen i mitt liv som jag inte var värdig att ta del av sakramentet. Brickan kom snabbt närmare mig, och det kändes som om jag skulle drunkna i känslor. Vad skulle mina föräldrar tänka när jag inte tog sakramentet? Och min lillebror och lillasyster? Jag skulle ju vara ett exempel för dem.

När brickan kom till mig, skickade jag den snabbt vidare, med nedböjt huvud. Det kändes som om alla i hela kapellet tittade på mig.

Veckan före hade jag talat med min biskop. Jag steg in på hans kontor och började gråta av skam innan jag ens hade hunnit sätta mig. Då jag berättade för honom allt jag hade gjort, trodde jag att han skulle bli arg på mig eller säga att jag inte kunde hoppas på att bli förlåten. I stället upptäckte jag att han också grät. Han talade om för mig att han var mycket glad över att jag kommit till honom. Det kändes bra att veta att han hade kallats av Gud för att hjälpa mig med mina problem. Det kändes bra att veta att jag hade någon att tala med, medan jag försökte tillämpa försoningens principer i mitt liv. Jag visste att jag kunde lita på biskopen och att jag kunde berätta för honom hur jag kände mig.

När jag hade berättat allt för min biskop, talade han om för mig att han älskade mig. 'Jag ska göra allt jag kan för att hjälpa dig att klara av dina problem', sade han. I den stunden förstod jag att allt skulle bli bra till slut.

Det var svårt första gången jag inte tog sakramentet, och jag måste uppleva samma känsla varje söndag tills biskopen säger att jag återigen kan ta del av det. Men jag är tacksam för omvändelsens gåva i mitt liv. Jag vet att jag kan bli ren igen genom Jesu Kristi försoning. Tack vare denna erfarenhet och den kamp som jag nu går igenom, vill jag aldrig mer vara ovärdig. Att inte få ta del

av sakramentet är svårt. Men det har hjälpt mig att bättre uppskatta min Frälsares offer för mig.”

Synden är någonting fult. Den får oss att känna oss orena, ovärdiga och skamsna. Dessa känslor kan få bekännandet av våra felsteg att verka vara den svåraste delen av omvändelseprocessen. De flesta synder behöver vi bara bekänna för oss själva, för Herren och för den eller de som tagit skada av överträdelsen. Men vissa synder är av allvarligare natur och måste bekännas för lämplig prästadömsledare, som oftast är biskopen eller grenspresidenten. Sådana allvarliga ”synder omfattar äktenskapsbrott, otukt, andra sexuella överträdelser och synder av jämförbar svårighetsgrad” (Spencer W Kimball, *Förlåtelsens under* [1969], s 158). Det krävs uppriktig ödmjukhet och en önskan att försonas med Gud för att bekänna allvarliga synder för biskopen eller grenspresidenten. Det är ett nödvändigt steg om vi någonsin ska kunna känna frid inom oss själva och inför Herren.

Oavsett vilka synder vi har gjort oss skyldiga till har Frälsaren lidit för var och en av oss, ”på det att de som omvända sig icke måtte lida” (L&F 19:16). Kanske blir vår kärlek till honom inte fullkomlig förrän vi gör hans offer personligt. President James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, förklarade: ”Jag känner hans kärlek och förundras över priset han betalade för oss alla. Jag undrar hur många droppar blod som spilldes för mig” (”Särskilda vittnen om Kristus”, *Liahona*, april 2001, s 21).

Ibland känner vi oss modfällda då vi försöker lämna våra synder bakom oss. Men Herren är där för att hjälpa oss. Han ger oss sin trösterika försäkran:

”Se, den som omvänder sig från sina synder får förlåtelse, och jag, Herren, kommer icke ihåg dem mera.

”Av följande kunnen I veta, om en människa omvänder sig från sina synder: Se, hon bekänner dem och övergiver dem” (L&F 58:42-43). □

tt
ss
n-
av
ra
m
r-
e-
n.
ct,
ar
ler
en
ga
ett
id
ar
m
år
fer
i
ek
ag
g")
).
na
pa
å-
ka
m

”Ett vittnesbörd och en försäkran”

Amerikas president frågade en gång profeten Joseph Smith vilken skillnaden var mellan vår religion och dåtidens övriga religioner. Profeten Joseph svarade att skillnaden låg i ”den Helige Andens gåva ... Alla hithörande ting inrymdes i den Helige Andens gåva” (History of the Church, 4:42). ☞ Att ha den Helige Anden som följeslagare är en av de största gåvor vår himmelske Fader erbjuder oss. Den Helige Anden vittnar om sanningen, helgar den i sanning botfärdige,

skänker oss andliga gåvor, helar de förkrossade, uppenbarar, undervisar och tröstar. Den Helige Anden är, framför allt, fridens Ande. President Gordon B Hinckley lär oss, och de följande berättelserna illustrerar, att när Anden är närvarande, kommer vi att ”ha glädje i vårt hjärta” och känna ”den frid som. . . till och med under konflikter . . . kommer genom ett vittnesbörd och en försäkran om sanningen i detta verk” (”Den levande profetens ord,” *Liahona*, juni 2001, s 35).

En bättre överblick

Hugo Ibañez

Jag hade alltid drömt om att flyga. Så i december 1961, vid 21 års ålder, tog jag flygcertifikat. Närhelst jag kände mig deprimerad eller stressad tog jag upp planet — och efter en kort stunds flygning kändes det alltid bättre.

Vaktmästaren öppnade då jag ringde på dörrklockan. Han bjöd in mig till kyrkans möten följande söndag.

Men efter ett år och 84 flygtimmar slutade jag att flyga. Jag insåg att även om flygningen gjorde mig avslappnad, sökte jag efter något mer — en inre frid jag inte kunde hitta i luften.

Tio månaders kringflackande var nog för att övertyga mig om att jag inte skulle finna det jag sökte på

marken heller. Jag trodde svaret skulle komma om jag flyttade runt till olika platser, men det gjorde det inte. Därför började jag undersöka olika religiösa filosofier. Under de följande 18 åren undersökte jag flera kyrkor och blev aktiv i några av dem.

En dag besökte jag en kyrka tre kvarter från vårt hus. Vaktmästaren öppnade då jag ringde på dörrklockan. Jag sade till honom att jag hade två tonårspojkar som behövde tillhöra en ungdomsgrupp. ”Har ni

scouter?" frågade jag. Han svarade ja.

Sedan frågade jag honom om hans kyrka var baserad på Bibeln. Åter svarade han ja — den var baserad på Bibeln och Mormons bok. Han bjöd in mig till kyrkans möten följande söndag. Min 13-åriga son Marcelo var ute och reste med vänner, så jag bad min andre son, Sergio, som var 15 år gammal, att följa med mig. Han kom, fast motvilligt.

Då vi steg in i kapellet hälsade flera medlemmar vänligt på oss. En äldre man introducerade oss snabbt för missionärerna och de började ge oss lektionerna samma dag. Då Marcelo återvände från sin resa gjorde han oss sällskap under lektionerna. Anden rörde vid våra hjärtan, och den 16 februari 1980 blev jag och mina söner medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Min hustru, Isabel, döptes en månad senare.

Nästan 40 år har gått sedan jag började söka efter inre frid på platser utanför mig själv. Tack vare Jesu Kristi evangelium kan jag idag se mer än jag någonsin kunde i ett plan. Jag ser en värld mer verklig och vacker än något jag såg från luften. Jag ser en värld och ett liv fyllt av Guds kärlek, och jag ser fram emot ännu större härligheter som väntar i nästa.

Hugo Ibañez är medlem i Montevideo fjärde församling, Montevideo västra stav i Uruguay.

Jag utförde experimentet

Lydie Zebo Bahie

Mina föräldrar dog medan jag fortfarande bodde hemma. Som den yngsta och enda ogifta medlemmen i familjen var jag förkrossad.

Jag var ensam och sårbar och blev så förtvivlad att jag måste sluta skolan. Mina bröder och systrar var bekymrade över mitt känslotillstånd och tog mig till nästan varje sjukhus i området. Doktorerna sade att jag var i chocktillstånd och behövde fullständig vila på en fridfull plats, utan böcker eller något annat som krävde koncentration.

Livet blev ännu svårare, speciellt som jag såg mina vänner fortsätta med sina studier. Det faktum att deras mödrar fortfarande levde gjorde också ont — min mor hade varit mitt allt. Jag längtade efter att dö så jag kunde återförenas med mina föräldrar.

Men min himmelske Fader hade andra planer för mig. I sin visdom och kärlek inspirerade han mina bröder och systrar att flytta mig ifrån staden där jag gått i skola till en annan stad så att jag kunde vara närmare dem. Jag bodde hos min syster Alphonsine. Hon och hennes man och barn var så snälla mot mig att jag började känna mig bättre. Ännu viktigare var att min systers äldste son, Faet Nadege, lät mig komma i kontakt med Jesu Kristi

Som den yngsta och enda ogifta medlemmen i familjen var jag förkrossad över mina föräldrars död. Men min himmelske Fader hade planer för mig.

Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det var min förbindelse med kyrkan och evangeliets kraft som till slut lugnade mitt sinne och läkte mitt sårade hjärta.

Då jag gick till kyrkan för första gången välkomnade Hjälpföreningens systrar och de unga kvinnorna mig så varmt, att det kändes som om jag nästan hade funnit mina föräldrar igen. Jag fortsatte att gå i kyrkan och började så småningom ta missionärslektionerna.

En av de första uppmaningarna

äldste Hurst och äldste Bekoin gav mig var att läsa Mormons bok. Jag svarade att jag inte kunde göra det eftersom jag blivit tillsagd att inte läsa eller göra något som krävde stor koncentration. Äldsterna uppmunttrade mig att be uppriktigt med tro på Jesus Kristus angående deras uppmaning och försäkrade mig att Herren skulle ge mig förmågan att göra det som var nödvändigt.

Jag gjorde som de rådde mig. Jag utförde experimentet. Jag läste Mormons bok — och gjorde det utan

någon svårighet. Jag döptes den 18 november 1995.

Jag mottog snart ett kall att undervisa i Hjälpföreningen. Sedan kallades jag att vara grensmissionär. Efter det verkade jag som rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap och sedan som Unga kvinnors president i vår gren. Alla dessa ämbeten stärkte mig och hjälpte mig utvecklas, både andligt och mentalt.

Min största utveckling kom då jag verkade i Demokratiska republiken Kongomissionen Kinshasa. Jag var

bland de första kvinnliga missionärerna som verkade där. Upplevelserna jag hade, både positiva och negativa, hjälpte mig att utveckla en större kristlig förmåga till kärlek och tjänande. Min glädje kändes fullkomlig.

Jag kommer alltid att vara tacksam mot dem som välkomnade mig när jag först fann kyrkan. Då jag mötte dem fann jag en ny familj, en stor och kärleksfull familj som jag vet är evig: vår himmelske Faders familj. Jag är tacksam för profeten Joseph

Smith, genom vilken Herren återställde sin kyrka. Framför allt är jag tacksam för min himmelske Fader och min Herre och Frälsare, Jesus Kristus. Då allt jag kunde se var sorg, öppnade de livets och glädjens dörrar för mig.

Lydie Zebo Bahie är medlem i Bouaké andra gren, Elfenbenskustenmissionen Abidjan.

Inte riktigt ensam

Kelly A Harward

Då jag avslutat en affärsresa och körde längs landsvägen kände jag både tacksamhet och stor ensamhet. Jag tänkte på veckans resultat i mitt nya arbete — men sedan var det ensamheten jag kände på vägen mot min tomma lägenhet. Det var första gången jag var borta från hem och familj sedan min mission.

Mina tankar vandrade tillbaka flera månader till morgonen när jag hade packat bilen och lämnat hemmet. Eftersom alla andra redan var på arbetet eller i skolan var det bara min mor som var där för att ge mig ett sista ord av uppmuntran och råd när jag nu skulle bo ensam. När jag körde ut från uppfarten stod min mor i dörren och kastade slängkyssar och försökte hålla tårarna tillbaka.

"Skärp dig", sade jag högt till mig själv. "Du är en 24-årig man." Jag tänkte på hur jag hade kommit till Chicago och blivit skräckslagen över stadens storlek. Jag hade tittat ner

från 110:e våningen i Chicago Sears Tower på en av de livligaste motorvägskorsningarna i världen, sedan åkt för att se en av de livligaste flygplatserna i världen. Det hade sagts mig att mer än sju miljoner människor bodde i Chicago med omnejd. Då jag tittade ner på tusentals bilar, föreställde jag mig personerna i varje bil och hur Gud kände var och en. *Är det möjligt? undrade jag. Hur är det möjligt att han känner var och en av oss?*

Mina tankar återvände till hur ensam jag var i bilen och på landsvägen och jag bad om tröst. Jag talade om för min himmelske Fader att jag tillbringat två år på mission och vittnat om att jag vet att han lever och känner var och en av oss personligen, men att mitt hjärta var fyllt av ensamhet och tvivel. Visste han hur väldigt ensam jag kände mig?

Medan jag bad såg jag i backspeglarna en stor lastbil strax bakom mig. Jag saktade gradvis ner och svängde lite till höger för att låta den köra om. Föraren ökade farten och vinkade åt mig när han passerade. En bit framför mig saktade han ner och svängde till höger som jag hade gjort och uppmanade mig att köra förbi honom. *Det här är inte min uppfattning om att få sällskap, tänkte jag.*

När jag accelererade och passerade lastbilen, vinkade föraren igen och till min förskräckelse tutade han

den här gången. Jag såg till att snabbt få ett avstånd mellan oss. Men innan jag hann reagera var han där, bredvid min bil, och vinkade igen. Då han passerade mig den här gången, gjorde han tecken åt mig att stanna.

Den bakre delen av hans lastbil fyllde hela utsikten från min vindruta. Det var då jag märkte klistermärket på stötfångaren: Lycka är familjens hemafton. "Vänta ett tag", sade jag högt. "Han måste vara medlem i kyrkan, men hur vet han att jag är det?" Jag följde efter honom till ett köpcenter och han pekade mot en snabbmatsrestaurang. Jag sneglade på det välbekanta klistermärket och log tillbaka i samförstånd. Det var, trots allt, middagstid och jag var hungrig.

"Hej, jag heter Jake", sade han och räckte fram handen då vi gick in i restaurangen. "Jag såg klistermärket

Den levande profetens ord

från Brigham Young-universitetet på din bakruta och tänkte att du kanske var medlem", fortsatte han. "Tänkte att du kanske ville ha något att äta."

"Du har rätt, jag är medlem. Dessutom är jag hungrig", sade jag. "Jag heter Kelly. Jag såg ditt hemaf-tonklistermärke och tänkte att du också måste vara medlem." Han bekräftade att han var det. Vi satte oss ner vid ett litet bord.

"Jag har bara varit medlem i ett år", började Jake redan innan vi började äta. "Under hela

mitt liv har jag känt att det fanns en Gud som kände och brydde sig om sina barn här på jorden. Men det var inte förrän jag hörde frälsningsplanen som jag fick verklig kunskap om Guds kärlek till var och en av oss." Här satt en fullständig främling och bar sitt vittnesbörd för mig. "När jag körde upp bakom dig i lastbilen och såg ditt BYU-klistermärke, fick jag en överväldigande känsla av att jag borde träffa dig", sade han.

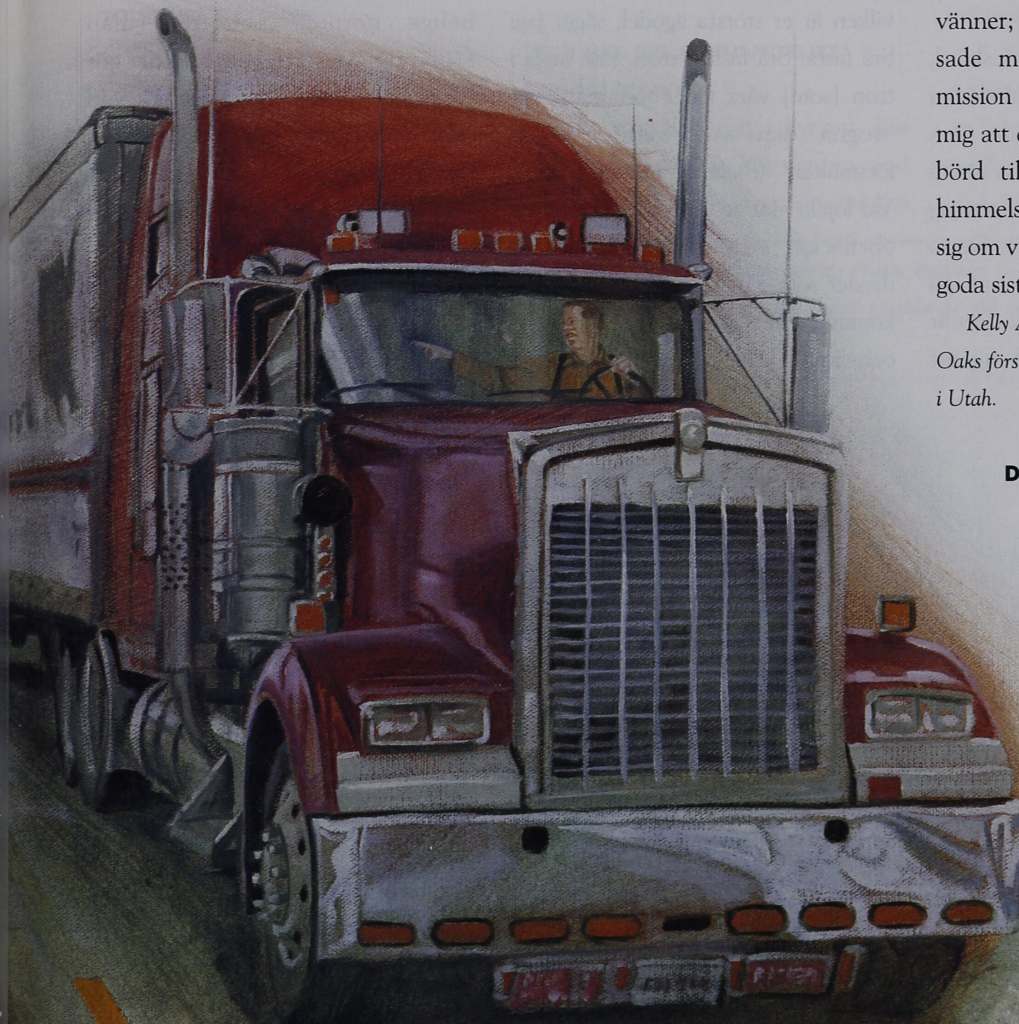
Efter ett tag sade Jake: "Kan du

tänka dig hur annorlunda den här världen skulle vara om alla visste det vi vet: Att Gud känner var och en av oss, älskar oss och vill att vi ska vara lyckliga?"

Vilket underbart vittnesbörd, tänkte jag, medan Jake förklarade att han och hans hustru planerade att beseglas i templet senare samma månad. Mitt sinne fylldes med tankar av tacksamhet: mot Jake för att han delade med sig av sitt vittnesbörd just då jag behövde det som mest; för Jesu Kristi sanna kyrka, som gör främlingar till vänner; för min familj, som undervisade mig om evangeliet; för min mission och den möjlighet den gav mig att dela med mig av mitt vittnesbörd till andra; för en kärleksfull himmelsk Fader som känner och bryr sig om var och en av sina barn; och för goda sista dagars heliga som Jake. □

Kelly A Harward är medlem i Country Oaks församling, Kays Creeks stav i Layton i Utah.

**Där var han, bredvid min bil,
och vinkade igen. Då han
passerade mig den här
gången, gjorde han tecken
åt mig att stanna.**

INSIKTER OCH RÅD FRÅN PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Den levande profetens ord

UTVECKLA ETT VITNESBÖRD OM ÅTERSTÄLLELSEN

”Utveckla ett vittnesbörd om evangeliets återställelse. Ni vet lika väl som jag att detta verk är sant, ... men ni måste utveckla, ni måste ge näring åt, ni måste underhålla ert vittnesbörd om dessa ting, genom att läsa skrifterna och genom att vara aktiva och trofasta i kyrkan.

Om ni inte har ett vittnesbörd, arbeta på att få ett. Herren talade om för oss hur man gör. Han sade: Den som gör Faderns vilja ’skall ... förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv’ (Joh 7:17). Detta är lika sant som något annat på jorden. Det är precis så enkelt. Det är en Guds lag som bär med sig ett

underbart och anmärkningsvärt löfte.”¹

STÅ FASTA

”Till er unga kvinnor som kommer att gifta er och bli mödrar och föra vidare er generations goda egenskaper, till er unga män som kommer att bli fäder och föra vidare den härkomst vilken är er största ägodel, säger jag: Stå fasta. Stå fasta i tron. Stå ’fasta i tron [som] våra fäder förfäktat.’ Var ’trogna den sak, varför helgon försmäktat’ (Psalmer, nummer 176). Var lojala mot ert stora arv. För på ett obefläckat sätt vidare deras stora dygder som gått före er till dem som kommer efter er. Allt ert kroppsliga och intellektuella arv har kommit

från era förfäder. För ett obefläckat arv vidare till dem som följer efter och bibehåll på så sätt era generationers länkar klara och starka.”²

FÖRVÄNTNINGAR PÅ SISTA DAGARS HELIGA

”Vi förväntar oss att vårt folk lever upp till mycket höga och heliga normer, och när man förväntar sig att människor gör något, så gör de det ... De gör vad som förväntas av dem på ett anmärkningsvärt och underbart sätt. Några faller vid sidan av vägen — det är sant. Men den stora majoriteten går vidare och bygger upp sin tro och gör det som förväntats av dem som medlemmar i Jesu

Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Vi förväntar oss att de lever rena, moraliska liv.

Denna kyrka förväntar att vi kommer att vara trofasta och sanna och lydiga och göra vad som begärs av oss. Om vi gör detta, välsignar Herren oss.”³

TOLERANS OCH FRID

”Som medlemmar i denna kyrka undervisar vi om att vara toleranta, att skapa goda resultat, att inte ge efter på vår lära, att inte ge efter på våra normer, men att vara toleranta

på ett sätt som för fram fridens och rättfärdighetens och godhetens sak på jorden. Må Herren välsigna oss att vi gör det och må var och en av oss ha glädje i vårt hjärta och den frid som vi kan ha till och med under konflikter, och som kommer genom ett vittnesbörd och en försäkran om sanningen i detta verk.”⁴

DELA MED SIG AV EVANGELIET

GENOM EXEMPEL

”För människor in i kyrkan. För dem in med kärlek. För dem in med vänlighet. För dem in genom ert livs

exempel. Lev enligt evangeliet på ett sådant sätt att de i er ser något underbart och vackert och blir uppmuntrade att fråga, studera evangeliet och gå med i kyrkan.”⁵ □

SLUTNOTER

1. Möte i Guam 31 januari 2000.
2. Brasafton i Ricks College 7 september 1999.
3. Möte i Brigham Young-universitetets Jerusalem Center 21 mars 1999.
4. Möte i Brigham Young-universitetets Jerusalem Center 21 mars 1999.
5. Möte i Singapore 30 januari 2000.

”Var lojala mot ert stora arv. För på ett obefläckat sätt vidare deras stora dygder som gått före er till dem som kommer efter er.” Nedan: Pionjärerna från 1847 som ännu var i livet, samlade till ett jubileumsfoto 50 år efter deras ankomst till Saltsjödalen.

ATT BLI VÅRA BARNNS BÄSTA LÄRARE

I vår gudagivna roll som lärare till våra barn, har vi som föräldrar mycket mer stöd än vi inser — bland annat vår Faders rikliga hjälp.

Ronald L Knighton

Verkställande chef, studiekursavdelningen

Uppgiften är tydlig:

"Om det i Sion eller någon av dess organiserade stavar finns föräldrar, som hava barn och icke lära dessa att vid åtta års ålder förstå läran om omvändelse, tro på Kristus, den levande Gudens Son, dopet och den Helige Andens gåva genom händers påläggning, så skall synden vila på föräldrarnas huvuden.

Ty detta skall vara lag för invånarna i Sion eller i alla dess organiserade stavar ...

De skola även lära sina barn att bedja och att vandra uppriktigt för Herren" (L&F 68:25–26, 28).

Det finns inget tvivel om att det i första hand är föräldrarnas ansvar att undervisa barnen om evangeliet. För somliga kan denna tanke vara allvarsam, nästan skrämmande. Men vi vill naturligtvis att våra barn ska få kärlek till evangeliet och njuta välsignelserna av ett vittnesbörd.

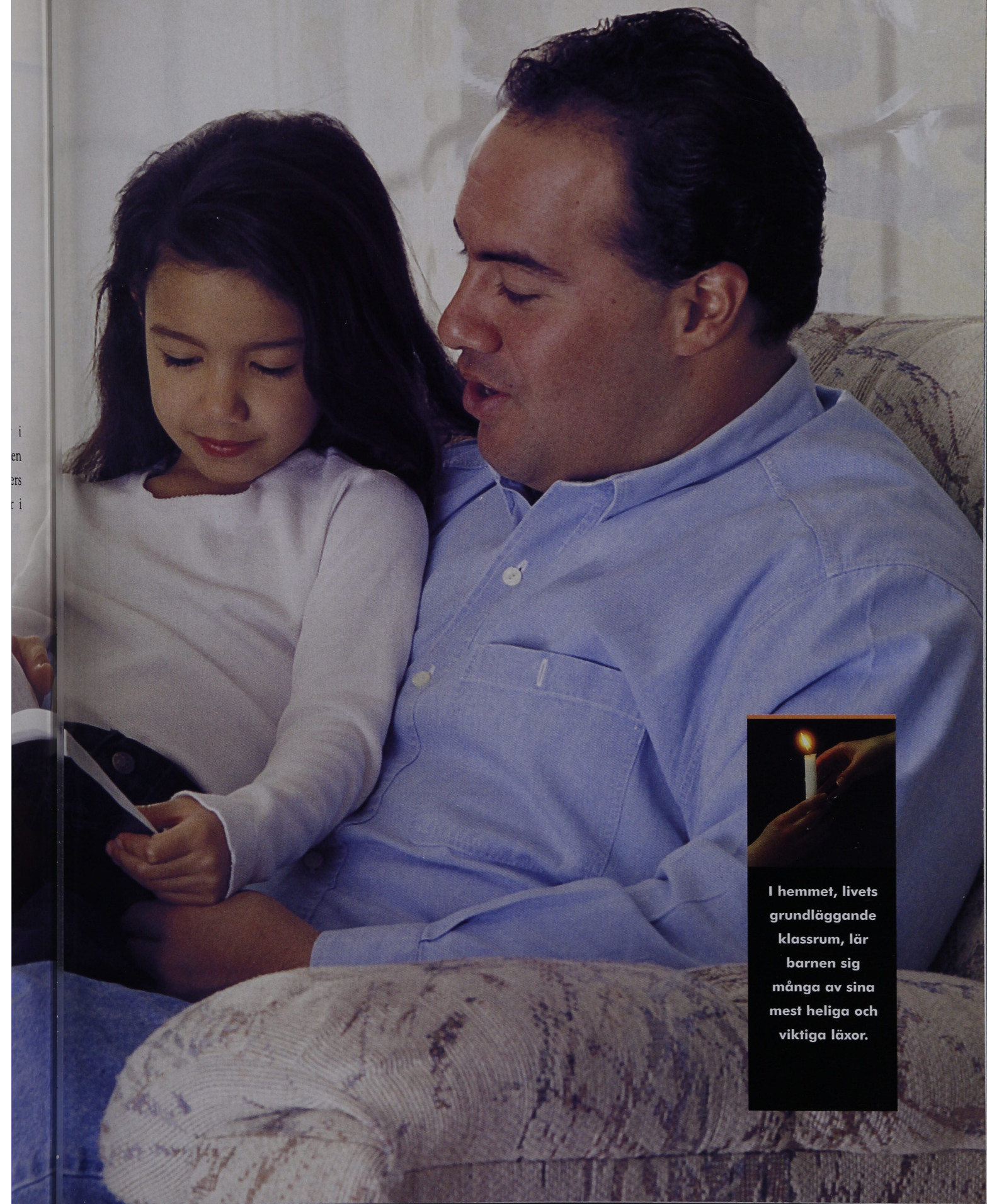
Vi läser i Johannes tredje brev 1:4: "Ingenting

gläder mig mer än att höra att mina barn lever i sanningen." Trots att aposteln skrev detta speciellt till en älskad vän, är det sannerligen varje rättfärdig förälders hopp och önskan att hans eller hennes barn "lever i sanningen" och inte förkastar hemmets undervisning.

Men hur, kan föräldrar fråga, kan vi hoppas på att undervisa barnen om evangeliet då vi är utbildade som lärare? Våra barn har goda seminarielärare och lärare i biorganisationerna. Hur kan vi hoppas på att erbjuda mer inom studier av evangeliet?

Faktum är att hur bra utomstående lärare än är, är allting de

i
en
ers
t i

I hemmet, livets
grundläggande
klassrum, lär
barnen sig
många av sina
mest heliga och
viktiga läxor.

gör fortfarande en komplettering av den undervisning som sker i hemmet. Vi misstar oss då vi underskattar vikten av dagliga exempel och erfarenheter tillhanda-hållna genom familjelivet. Vi kan också underskatta vår egen förmåga att undervisa om evangeliets principer, om vi glömmer att denna förmåga förstärks då vi söker den Helige Andens vägledning och organiserar vår strävan så att vi kan dra fördel av de verktyg som vår himmelske Fader har gett oss.

HEMMET: EN HELIG PLATS

Hemmet är livets och kyrkans grundläggande klassrum. Hemmet är likställt templet i helighet. Det som lärs ut i hemmet bidrar i stor grad till denna helighet. President Harold B Lee (1899–1973) sade att det största verk i någonsin kommer att utföra kommer att vara inom vårt eget hems väggar (se Nordstjärnan december 1973, s 512).

Jag kommer ihåg en dag då jag var bara tre år gammal och min familj bodde i ett enkelt hem med två rum och lertak. Min far låg till sängs och yrade i scharlakansfeber. Det stormade våldsamt ute och min mor, min fyraårige bror och jag ställde ut grytor, burkar och hinkar för att fånga upp vattnet som droppade genom taket. Min lillasyster sov i en spjålsäng nära min far.

Då grytorna, burkarna och hinkarna var på plats, kallade mor min bror och mig till sig och vi böjde knä

Då grytorna, burkarna och hinkarna var på plats, kallade mor min bror och mig till sig och vi böjde knä i bön. Hennes trosvisa ord i mina späda barndomsår har etsat sig fast i mig.

i bön. Jag är säker på att hon hade hjälpt mig be många gånger tidigare, men den här gången var det annorlunda. Jag kommer ihåg hur hon hjälpte mig med orden i bönen. De lät ungefär så här: "Himmelske Fader, vi behöver verkligen din hjälp. Vår far behöver bli bättre. Var snäll och välsigna honom så han blir frisk. Vårt tak måste sluta läcka så han inte blir blöt och kall och blir sjukare. Vi älskar dig, himmelske Fader, och vi ska alltid tjäna dig."

Fler ord måste ha blivit sagda i den bönen, men dessa trons ord från min kära mor i mina späda barndomsår har etsat sig fast i mig. Genom mina trofasta, lydiga föräldrars exempel och undervisning lärde jag mig bönens princip och dess värde i hemmet.

Profeten Nephi förklarade grunden och avsikten med föräldrars undervisning:

"Ty vi arbeta flitigt ... att förmå våra barn ... att tro på Kristus och låta försona sig med Gud ...

Vi tala om Kristus, vi fröjda oss i Kristus, vi predika om Kristus ... på det våra barn må veta på vilken källa de måste rikta sina blickar för att få förlåtelse för sina synder" (2 Nephi 25:23, 26).

Möjligheterna att undervisa våra barn om Kristus och hans evangelium verkar nästan obegränsade då vi tänker på både exempel och föreskrifter.

FÖREBILDERS STYRKA

Det har blivit sagt att de tre bästa lärarna är exempel, exempel och exempel. Varje förälder kan bäst undervisa sina barn om evangeliets sanningar genom att vara en förebild av kristuslikt leverne. Våra barn kommer att lära sig mer genom att observera hur vi lever — hur vi handlar och vad vi gör — än genom något annat sätt vi väljer att undervisa dem på.

Vi lär våra barn att tjäna väl genom att själva tjäna väl. Vi lär dem att förlåta genom förlåtelse. Vi lär ut kärlek och omtanke genom att vara kärleksfulla och vänliga, vi lär ut tacksamhet och uppmärksamhet genom att vara tacksamma och

uppmärksamma. Våra barn ser då vi ingår och håller evangelieförbund och mottar frälsningens förordningar, och de blir påverkade att söka välsignelsen av denna sorts lydnad. Vi lär dem ärlighetens och redbarhetens principer genom att vara ärliga, sanna, trovärdiga och pålitliga. Vi lär dem pliktens och ansvarighetens dygder genom att vara görare, inte tvivlare, genom att ta emot tillfällen att delta och tjäna, genom att stå vid vårt ord. Då vi är exempel på kärlek och vänlighet, är vid gott mod och sysselsatta med att lyfta andra och ge dem glädje, frid och lycka, kommer våra barn att lära sig genom vårt exempel och vårt beteende att göra detsamma. Det vi vill att de ska vara, måste vi vara. Om vi vill att de ska ha Kristi bild präntad i sitt medvetande, måste vi sträva efter att också ha det.

Min farmor var änka från 64 års ålder till sin död vid 101 års ålder. Hon hade ett enkelt, litet hus med få materiella ägodelar. Ändå var hon en symbol för lycka, glädje och tro, med en smittsam inställning av kärlek, vänlighet och hopp.

Trots att hon hade haft sin andel hälsoproblem och andra prövningar i livet var hon en evig optimist. När någon ur hennes släkt med 10 barn, 69 barnbarn, 210 barnbarnsbarn och 49 barnbarns barnbarn kom på besök med ett fång av kärlek och uppmuntran, fick vi alltid mer kärlek och uppmuntran

än vi kunde ge. Hon var rikligen välsignad med det som är mest betydelsefullt, och hon delade bäst med sig av det genom sitt goda exempel. Hon hade verkligen Kristi bild präntad i sitt medvetande. Farmor fick endast åtta år av konventionell skolgång, men var trots det en mycket insiktsfull och inflytelserik lärare.

MEG VÅRT BÄSTA UPPFÖRANDE

Visa föräldrar ser till att inte vara föredömen i negativa egenskaper eller negativt uppförande. Vi måste komma ihåg att hat förgör den själ som hyser det, avundsjukan förbittrar karaktären hos den som domineras av den, kritik och fördömande förstör vänskap och trångsynthet förminskar vår värld av möjligheter. Vi kan vara förebilder i gott uppförande när vi möts av dessa frestelser. Vi kan välja att undervisa våra barn om den bättre vägen genom att undvika groll, felsökande, tjat, sarkasm, stridighet, klagan, förlöjligande och fiendskap.

Då vi förlåter och glömmet, ger vi våra barn möjligheten att uppleva förlåtelsens under. Under de år då jag bar aronska prästadömet, blev en framstående individ i staven dömd för illegala arbetsmetoder och sattes i fängelse. Medlemmar i staven fällde många kritiska kommentarer. Min vänlige och förlåtande far, som verkade i stavens högråd på den tiden, samlade oss som familj och undervisade oss om att det inte finns några perfekta människor som Herren kan kalla, men att det finns många goda och underbara människor som han kallar att stärka andras liv och som blir stärkta genom tjänande. Pappa sade att vi alltid skulle bli välsignade då vi understöder dem Herren har kallat att tjäna och att vi borde inrikta oss

på deras styrka och inte på deras svagheter. Min fars förlåtande och kärleksfulla attityd mot vår före detta ledare lärde mig en viktig läxa som har blivit en vägledande princip i mitt liv.

Trots att farmor hade haft sin andel problem var hon en evig optimist. Hon var en mycket insiktsfull och inflytelserik lärare som undervisade genom sitt goda exempel.

STYRKAN I ORD OCH FÖRESKRIFTER

Tala vänligt — säg det som uppbygger. "Ett mjukt svar stillar vrede, men ett hårt ord åstadkommer harm" (Ords 15:1). När vi som föräldrar undviker ord som förnedrar, förödmjukar, sviker eller modfäller, lär vi våra barn att undvika skadliga vanor. När vi väljer och använder ord som bygger upp, berömmar, upplyfter och uppmuntrar, blir våra barn motiverade att göra detsamma. På så vis lär de sig kristuslika egenskaper och detta uppförande hjälper dem att känna sig tillfreds med sig själva.

Vi sjunger: "Låt oss jämt tala gott till varandra, var vi än befinner oss här" (*Hymner*, nummer 104). Psalmer förmedlar många evangeliepredikningar och inbjuder den Helige Anden att vittna om lärorna och sanningarna som lärs ut, och skänker tröst och uppmuntran. Vi kan använda dem i hemmet för att undervisa våra barn och för att förstärka lektioner som ges genom andra medel. Musik har ett så stort inflytande, att sånger inlärd i barndomen stannar kvar i sinnet och hjärtat under hela livet. Som enskilda eller som familj, kan vi finna det lönande att ibland begrunda orden i psalmer och primärsånger.

Då vi som föräldrar får möjlighet att föra en dialog med våra barn, undervisar vi dem bäst genom att uppmana dem att uttrycka sina tankar och genom att vara positiva. För att

utveckla en effektiv läromiljö behöver vi lyssna till deras synpunkter, deras bekymmer och deras frågor. En god regel är att tillämpa principen: Fråga, förklara inte. Använd frågor som börjar med "Vad tycker du om ... ?" "Hur tolkar du ... ?" "Varför tror du ... ?" eller "Vad tror du att ... betyder?"

Ett av dina tonårsbarn kanske frågar om han eller hon får följa med sina vänner till en hårdrockskonsert. Om du säger: "Jag vill inte att du går eftersom musiken och uppträdandet inte är i enlighet med evangeliets normer", kan det få barnet att känna sig defensiv eller förödmjukad. Du kan istället säga: "Tack för att du frågar, men av någon anledning känner jag mig lite olustig över att du går. Vad tror du det är som gör att jag känner så?" Då får ditt barn chansen att diskutera evangelieprinciper och tillämpningar utan att känna sig utpekad personligen. Som förälder har jag lärt mig att då vi ger svar och förklaringar angående lärosatser eller principer utan att fråga efter inlägg från våra barn, tar vi bort möjligheten för dem att själva upptäcka evangeliets sanningar. Det bästa sättet för oss att engagera våra barn i

Vi misstar oss då vi underskattar vikten av dagliga exempel och erfarenheter tillhandahållna genom familjelivet.

evangeliediskussioner som gynnar inläring, är att dela med oss av känslor och tolkningar till varandra.

LIVETS LÄXOR

De största undervisningstillfällena kommer oftast under mindre formella stunder, såsom diskussioner vid matbordet, samtal då vi arbetar tillsammans eller under resor. Bönestunder kan bli goda undervisningstillfällen medan vi rådgör tillsammans med Herren.

Vi behöver även undervisa genom ord och föreskrifter under mer formella tillfällen som till exempel under familjens hemafton, enskilda samtal mellan förälder och barn, familjeråd och familjens skriftstudier. Då vi som föräldrar uppriktigt söker att undervisa våra barn om evangeliets gudomliga sanningar och vittna för dem om Guds godhet, kärlek och välsignelser, kommer den Helige Anden att ingjuta en övertygelse om dessa principer i deras hjärtan.

Tillfällen att undervisa kommer ofta oväntat eller under ovanliga omständigheter. För ett par år sedan gav vi våra två söner 10-växlade cyklar i julklapp. Under ett försök att vara en god far tog jag en av våra gamla cyklar för att cykla tillsammans med pojkarna medan de lärde sig att hantera sina nya växelcyklar. Det gick bra, ända tills min andra son, som då var tio år, tittade ner på kugghjulen samtidigt som han försökte byta växel. Han körde in bakpå en parkerad bil. Eftersom jag befann mig lite framför honom hörde jag bara kraschen. Jag åkte genast tillbaka för att hjälpa honom.

Mitt hjärta värkte då jag såg på hans blödande mun med en avbruten framtand — hans ansikte hade träffat

När jag lyfte upp honom i mina armar, frågade han: "Pappa, hur kommer det sig att jag måste lära mig saker på det svåra sättet?"

bakluckan på bilen. Dessutom såg det för en stund ut som om han hade brutit benet, något som redan hade hänt honom sex år tidigare. När jag lyfte upp honom i mina armar, tittade han mig i ansiktet och sade: "Pappa, hur kommer det sig att jag måste lära mig saker på det svåra sättet?" Där kom ett undervisningstillfälle!

Vi bör undervisa våra barn utifrån livets erfarenheter — våra och deras. Detta är sättet Frälsaren undervisade på. Då vi jämför evangeliet med dagligt leverne, får det verklig mening för våra barn.

Vi behöver ständigt läsa, studera och lära. Då kan den Helige Anden hjälpa oss att undervisa om det vi lär oss. Vi får heller aldrig glömma att vi kan be om gudomlig hjälp. Våra barn är även Guds barn. Genom vår tro och våra böner, kan och kommer han att välsigna dem då vi inte kan vara med dem. Och under tider då vi inte vet var de är eller hur de mår, vet han det.

Varje förälder har rätt att söka Herrens hjälp att undervisa barnen om evangeliets sanningar. Vår Fader har anförtrott dessa barn till oss och han kommer att hjälpa oss. Han kommer även att inspirera andra att hjälpa till i kyrkans klassrum, men hemmet är den plats där den viktigaste undervisningen och inläringen bör ske.

Vi kan alla vara tacksamma för visa och goda lärare som undervisade våra föräldrar, för dem som nu undervisar oss och dem som hjälper oss att undervisa våra barn. *Men de är medhjälpare.*

Vi som föräldrar måste var och en ta på oss ansvaret att undervisa våra barn om evangeliets sanningar genom exempel och föreskrifter. Då vi gör detta kan vi finna uppmuntran i löftet: "Dina barn skall alla bli Herrens lärjungar, och stor frid skall dina barn då ha" (Jesaja 54:13). □

Evangeliediskus-
sioner gynnar
inlärning när
vi delar med oss
av känslor och
tolkningar till
varandra.

Undervisning i hemmet

Skripterna är väsentliga för alla försök att undervisa om evangeliet i hemmet. Herren har i dem tillhandahållit evangeliets grunder, tillsammans med exempel på hur han undervisade. Vi kan använda hans metoder som förebild, vi kan efterlikna hans användning av liknelser och vardagliga berättelser (som de tio brudtärnorna, se Matteus 25:1–13; den barmhärtige samariern, se Lukas 10:25–37), åskådningslektioner (till exempel kejsarens mynt, se Matteus 22:15–22), och av personliga budskap (som till exempel till den samariska kvinnan vid brunnen, se Johannes 4:4–26).

Men trots sitt rikliga innehåll är skripterna inte de enda kyrkligt godkända resurserna för att undervisa våra familjer om evangeliet. Vi kan vara tacksamma för att Herren har inspirerat sina tjänare att erbjuda ytterligare material för att hjälpa oss att lära och växa — ett brett sortiment av kompletterande resurser för undervisning av evangelieprinciper i hemmet såväl som i kyrkans klassrum. Dessa resurser är grundade på och är helt samordnade med forntida och nutida skrifter.

Bland dessa finns tidskriften Liahona, som distribueras varje månad i de områden där kyrkan är väl etablerad, och med andra intervall i språkområden där kyrkan är mindre etablerad eller där evangeliet relativt nyligen introducerats. Artiklarna i Liahona är anpassade för medlemmarnas liv idag. Alla artiklarna, från budskapen från våra ledare i kyrkan till medlemmarnas vittnesbörd och små tips eller idéer, kan anpassas för undervisning i hemmet. Sidan 48 i varje nummer innehåller förslag på hur artiklarna i det numret kan användas för undervisning. Liahonas konferensnummer (januari och juli) är även tillgängliga på många språk på kyrkans officiella hemsida: www.lds.org.

Förutom kyrkans tidningar finns det många böcker, lektionsböcker och annat tryckt material framtagna av kyrkan, som är värdefulla vid undervisningen av Jesu Kristi evangelium i hemmet. Följande är några av dem (med artikelnumren inom parentes) som kan lånas från kapellets bibliotek om de finns tillgängliga, köpas på kyrkans distributionscenter eller beställas ur Distributionscentrets katalog, som finns tillgänglig genom kamreren, biskopen eller grenspresidenten.

■ "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" (35602 180), utgivet av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum, undervisar och påminner oss om Herrens syfte

med familjen i evigheten och på jorden.

■ *Anvisningar för familjen* (31180 180) är en enkel folder som i stora drag skildrar avsikten med familjen och dess organisation.

■ *Undervisning: Den högsta kallelsen* (36123 180), den primära lektionsboken för kyrkans fortbildningsmöten för lärare, är till hjälp för den som vill förbättra sin förmåga att undervisa.

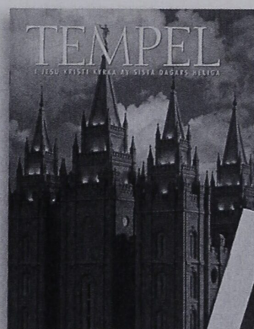
■ *Handledning för undervisning* (34595 180) tillhandahåller hjälp för att förbättra undervisningen, speciellt i hemmet.

■ *Vår arvedel: Kortfattad historik över Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga* (35448 180) betonar vår arvedel som kyrkans medlemmar och är en användbar resurs för studier av kyrkans historia.

■ *Vägledning för de unga* (34285 180) summerar normerna för kyrkans ungdomars uppförande och är en användbar guide även för vuxna medlemmar.

■ *Evangeliet i bild* (34730 180) innehåller bilder och fotografier som skildrar händelser ur skripterna.

■ *Berättelser ur Nya testamentet* (31119 180) och *Berättelser ur Mormons bok* (35666 180) erbjuder historiska berättelser från tidsperioderna och områdena dessa verk omfattar, såväl som kartor och ordlistor. Berättelserna är speciellt användbara för familjer med små barn.

Dagars Heliga (35863 180) erbjuder illustrerade artiklar rörande forntida och moderna tempels historia, syfte och användning.

■ *Evangeliets principer* (31110 180), lektionsboken för klassen Evangeliets principer i Söndagsskolan, erbjuder en grundläggande översikt av evangelieplanens läror och principer samt en sektion med 36 psalmer och 10 barnsånger. Den är en utmärkt resurs för familjer.

■ *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith* (35744 180) är den andra i en serie böcker som innehåller kyrkans nutida presidenters undervisning. Den kan användas för personliga studier och är också lärokurs för andra och tredje söndagens lektion i melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen.

■ *Prästadömet's plikter och välsig- nelser, del A och del B* (31111 180, 31112 180) är lektionsböcker som vardera innehåller 35 lektioner med ämnen rörande prästadömet och personlig rättfärdighet.

■ *Den sista dagars heliga kvinnan, del A och del B* (31113 180, 31114 180) innerhåller vardera 35 lektioner för att hjälpa kvinnor öka sin personliga rättfärdighet.

Det finns många fler resurser tillgängliga som är framtagna av kyrkan. Information om att beställa detta material finns i katalogen för kyrkans enheter och medlemmar i Sverige. □

■ *Psalmer* (34832 180) och *Barnens sångbok* (34831 180) uppmuntrar familjemedlemmar att i hemmet sjunga samma andligt betydande psalmer och sånger som sjungs under våra möten.

■ *Det heliga templet* (30959 180) är framtagen för att hjälpa prästadömsle-

dare eller föräldrar att förbereda medlemmar för att ta emot tempelbägningar. Den är hämtad från ett större verk med samma namn, skrivet av president Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum.

■ *Templet i Jesu Kristi Kyrka av Sista*

"KOM IHÅG VEM DU ÄR"

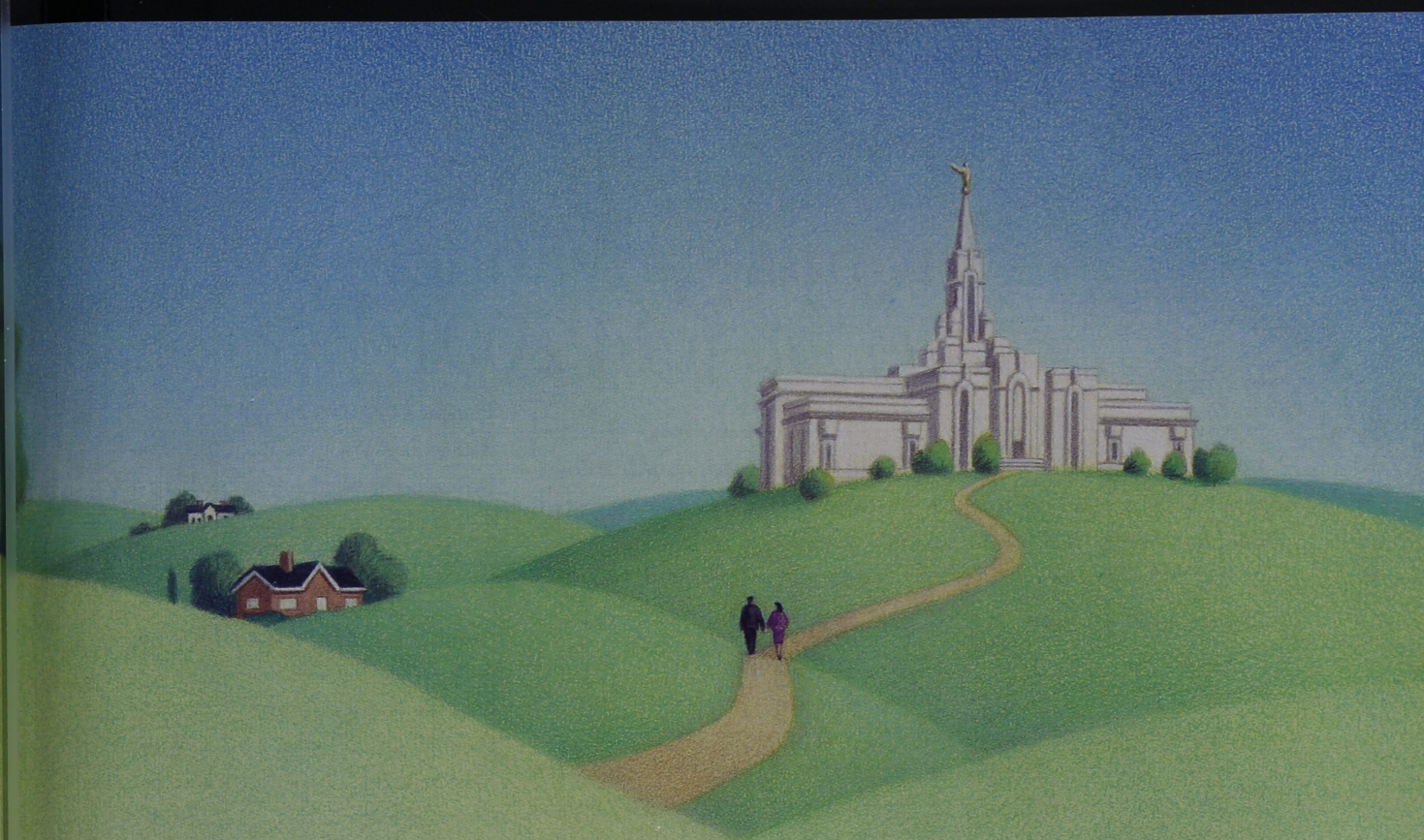
Anonym ILLUSTRATION STEVE KROPP

U ngefär vid den tid jag fyllde 14 år började min mor använda koder. Precis när jag var på väg ut genom dörren för ett nytt äventyr med mina vänner kunde hon ropa: "Kom ihåg vem du är!"

Jag var inte säker på vad hon menade med det, men jag låtsades som om jag förstod och ropade över axeln, "Javisst mamma. Hej då!" Jag tänkte ibland på hennes kodade meddelande. Vad försökte hon säga? Jag visste vem jag var. Vad hade det med saken att göra?

När jag växte upp var livet i min familj inte alltid så bra. Jag kommer ihåg hur jag stirrade mig själv i spegeln efter en speciellt dålig kväll och knappt kände igen bilden som stirrade tillbaka, eftersom mitt ansikte var rött på grund av min fars upprepade örfilar. Jag började gråta och visste inte vad jag skulle göra eller tänka. Jag

funderade på att rymma. Ännu värre var att tankar på att göra slut på mitt olyckliga liv kom in i mitt förvirrade sinne.

Jag har aldrig känt mig så ensam — varken förr eller senare — som jag gjorde då. Jag kände mig uttröttad, nästan villig att låta det omgivande mörkret ta över. Jag såg mig i spegeln igen. *Jag vet inte ens vem jag är*, grät jag inombords. Då hörde jag min mors fras upprepad klart och tydligt i mitt sinne: *Kom ihåg vem du är! Kom ihåg vem du är!*

För första gången förstod jag vad min mor menade. Hon ville att jag skulle komma ihåg min gudomliga härkomst. En fras från primärsången ekade inom mig: "Jag är Guds lilla barn" (*Psalmer*, nr 194). Den plötsliga påminnelsen hjälpte mig att stå emot Satans frestelse att göra något dåraktigt. Min mor förstod att kunskapen om min gudomliga natur skulle hjälpa mig att härda ut och jag vet att hon hoppades att även jag en dag skulle inse det.

Herren Jesus Kristus är det fullkomliga exemplet på en som förstod sin gudomliga härkomst. Skrifterna berättar för oss att han i sin ungdom "blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag" (Lukas 2:52). Ju mer hans förstånd växte, desto bättre förberedd blev han att fullborda sin uppgift som världens Frälsare.

Vi kommer inte att behöva lida så som Jesus Kristus led. Men för att hjälpa oss övervinna våra prövningar har vår himmelske Fader gett oss verktyg som kan öka vår insikt om vår gudomliga härkomst. Ur skrifterna lär vi oss om hur andra har insett sina roller som söner och döttrar till Gud och handlat därefter. Av levande profeter lär vi oss om vår gudomliga natur och potential. Genom prästadömet kan vi motta inspirerade välsignelser som påminner oss om vår relation till vår himmelske Fader. I templet blir vi undervisade då vi deltar i heliga förordningar. Genom bön kan vi motta den hjälp vi behöver då vi glömmer vilka vi är.

Åren som följde på den natt då jag förstod min mors kod var svåra. Men insikten om min gudomliga natur hjälpte mig att se mina utmaningar ur ett evigt perspektiv. Denna kunskap hjälpte mig till slut att gifta mig i templet och att tillsammans med min make arbeta på att fostra en familj fast grundad i evangeliet.

Jag tänker fortfarande ofta på min mors ord. Ibland har jag föreställt mig ett sista ögonblick med min himmelske Fader innan jag gav mig av till jorden. Jag tycker om att föreställa mig hur han omfamnar mig och enträget ger mig ett sista råd: "Kom ihåg vem du är!" □

Hur man använder *Liahona* juni 2001

Du kan hitta några användbara förslag för undervisning och diskussion i detta nummer av *Liahona*. (Siffrorna nedan hänvisar till sidor i det här numret. LS = *Lilla Stjärnan*.)

ANVÄNDBARA FÖRSLAG

■ "Vem tror du att du är?" president James E Faust, sidan 2: Diskutera president Fausts fem förslag för att hjälpa ungdomar lära sig vilka de är. Fundera på personliga tillämpningar för var och en av dessa förslag.

■ "En benägenhet att alltid göra gott," äldste Spencer J Condie, sidan 14: Om din benägenhet inte är i harmoni med en kristuslik karaktär, tänk på att "vår natur utvecklas ur våra önskningar." Be för att dina önskningar ska förändras, att du ska "hungra och törsta efter rättfärdighet" (3 Nephi 12:6).

■ "Större uppskattning för Frälsarens offer," sidan 26: Läs den unge mannens ord när han fick hjälp från sin biskop att omvända sig. Vad kan du lära dig av hans attityd till synd, omvändelse och att bli renad inför Herren?

■ "Kom ihåg vem du är," sidan 46: Då du befinner dig i svåra omständigheter, kom ihåg denna unga kvinnas budskap: Kom ihåg vem du är. Du är ett Guds barn och kan få leva med honom igen om du är trofast mot dina förbund.

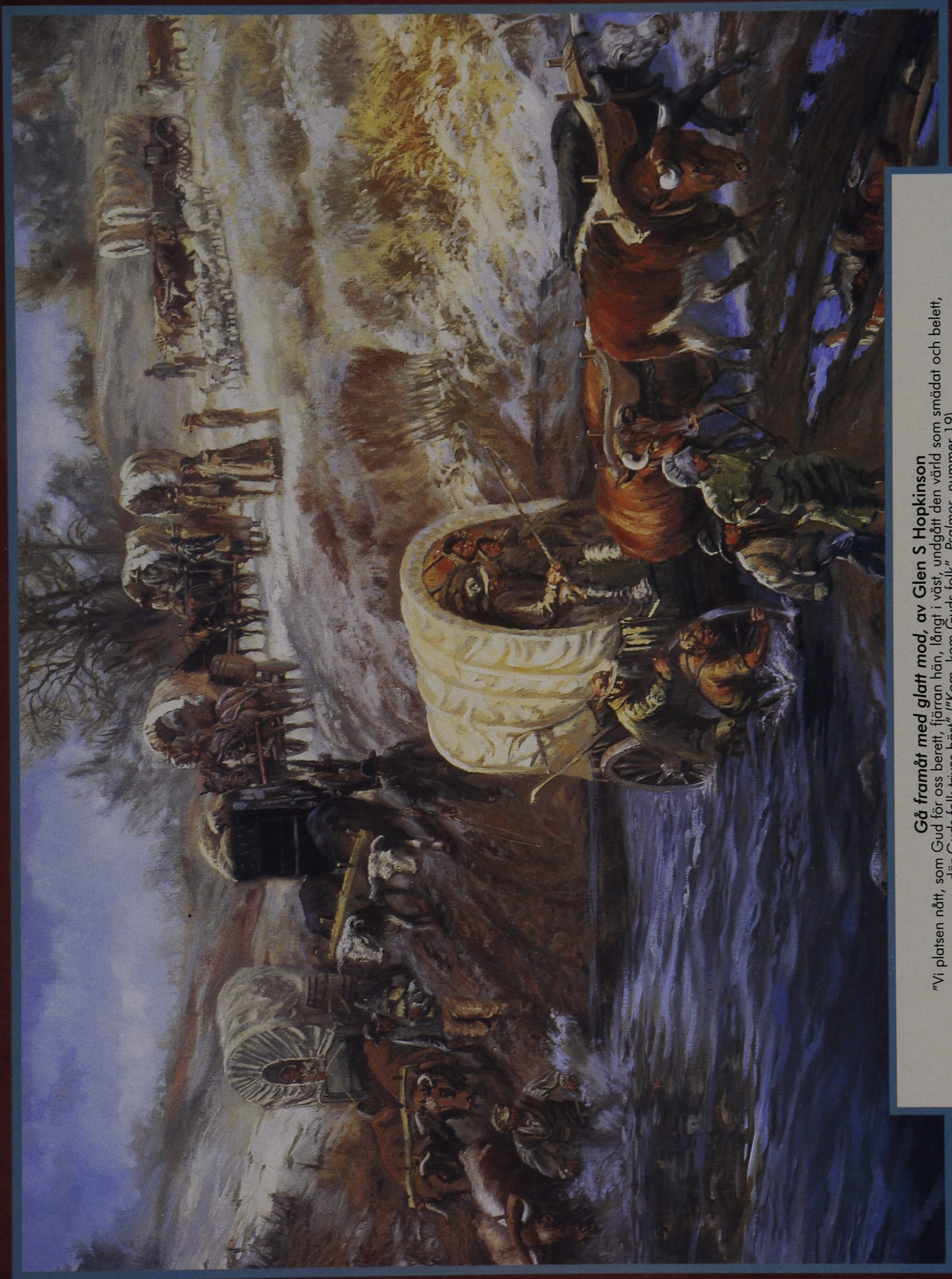

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

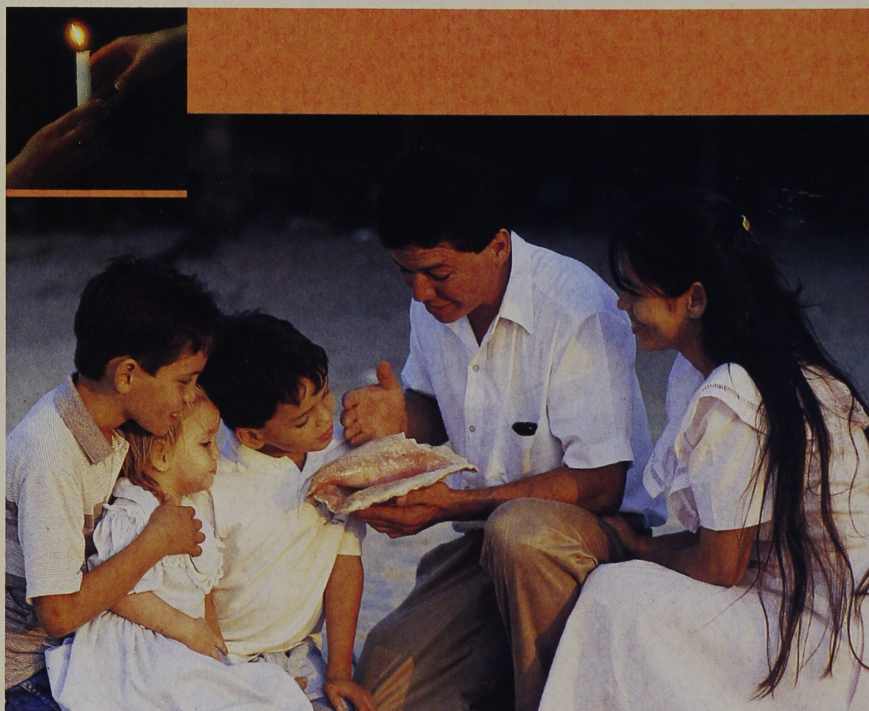
Benägenhet.....	14
Berättelser ur Nya testamentet.....	LS12, LS14
Besökslärare	25
Bön	25, 28, LS12
Familjens hemafton	48, LS10
Fasta	25
Frid.....	28
Förbund	14
Föräldraskap.....	36
Gudomlig natur	2, 46
Helbrägdagörelse	28, LS14
Den Helige Anden	28
Hemlärare	7
Jesus Kristus.....	26
Lycka	2
Lydnad	22, LS6
Missionsarbete	8, 28, LS10
Omvändelse	2, 14, 26
Omvändelse till kyrkan	8, 14, 28
Pionjärer	LS2, LS5
Profeter.....	34, LS6, LS8
Sakramentet	26
Seminarier	10
Tionde	22
Tjänande	2
Undervisning.....	36, 44
Vänskap	10

EFTERFRÅGAN PÅ UNGDOMSARTIKLAR

Vi söker efter artiklar från våra unga läsare — berättelser som kommer att stärka ungdomars tro över hela världen. Sänd era berättelser till YOUTH ARTICLES, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; eller skicka e-post till CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Ange fullständigt namn, ålder, adress samt församling och stav (eller gren och distrikt). Om möjligt, skicka med ett foto på er och på andra viktiga personer i er berättelse.

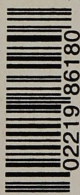
Gå framåt med glatt mod, av Glen S Hopkinson
"Vi platsen nått, som Gud för oss berett, förrän här, långt i väst, undgått den värld som smädat och belett,
där Guds folk trives bäst" ("Korn, kom Guds folk", Psalmer, nummer 19).

”Det är i första hand föräldrarnas ansvar att undervisa barnen om evangeliet. . . . Hemmet är livets och kyrkans grundläggande klassrum.” Se ”Att bli våra barns bästa lärare”, sidan 36.

SWEDISH

4 02219 86180 7